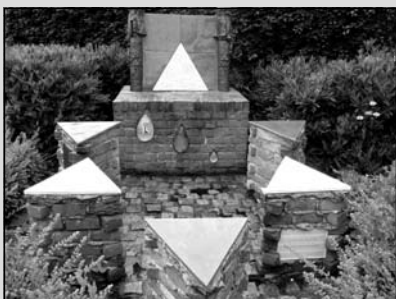

NIEUWS

*Kempische Wandeldagen en
Kempenlandtocht vanuit Geldrop*

*Westerborkpad:
Amersfoort Schothors-Harderwijk*

*Aflevering 8 van een bijzondere
pelgrim op weg naar Compostela*

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IvV)

*In dit nummer o.a.
aandacht voor de
8e Rooise Avond4daagse
waar jonge en oude,
ervaren en startende
wandelaars,
weer genoten hebben
van mooie routes
en veel gezelligheid.*

Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

OLAT WANDELBOETIEK

geopend tijdens onze wandeltochten

Airbornepad Market Garden

Graaf van Hornepad

Hertog Hendrikpad

Ook alle andere Nederlandse wandelgidsen

Met korting voor OLAT-leden

Tevens rechtstreeks te bestellen via onze website

E-mail: boetiek@olat.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN

Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373

E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP

reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBEOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

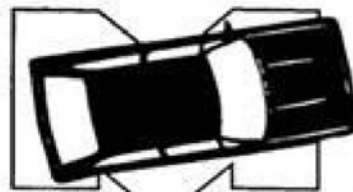
Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

Café Biljard **Schonmoeder**

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

M.V.D. HEIJDEN

autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart

Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14

www.mvdheijdenzijtaart.nl

KEEN wandelschoen: model Alamosa

Als beste getest in 2011
Wandermagazine (Duitsland)

4 mm profielzool,
waterdicht, torsie-
stijf en toch zeer
comfortabele
afwikkeling.
In een lage
en (half)
hoge uitvoe-
ring beschik-
baar.

Voor OLAT leden (op vertoon lidmaatschap) 10% korting

Comfort Zones: waar voeten spreken.....

Kofferen 4 - 5492 BN Sint Oedenrode
0413 - 769 027 - www.comfortzones.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgevaardigde)

Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-Effting,

Rinda Scheltens (redactie)

Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)

Noud Wijn (fotografie)

Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 10 juni 2012

Lupinelaan 27, 5691 WC Son - olatnieuws@olat.nl

info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Ad van Asten (coördinatie) - a.asten@olat.nl

Angélique van Deursen (webmaster)

website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet van den Berselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven

040-2524404 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Ton Niëns, Weert

IN DIT NUMMER:

Vooruitblik clubreis Mutzenich-Barage de La Gileppe	Ad van Asten	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; KWD/Kempenland		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
Bij Joop aan tafel	opgetekend door Ad van Asten	7
Onze jarigen; Ledenadministratie	Jet van den Berselaar-Dreesen	8-9
Van de bestuurstafel	Ad van Asten	9
Vooruitblik Kempische Wandeldagen	Myriam van den Berg	10-11
Rooise Avond4daagse		11-12
De bossentocht in Someren	Ruud Horst	13-14
Winterswijk in mijn LWP top-10 van mooie tochten	Paula Hendriks	14-15
Kennedyvriend nr. 388 in Schiedam	Koos van der Maden	15
LPS: stand clubkampioenschap		16
LPS: agenda's & nieuws		17
Spoorzoeken in Noord-Holland	Frank Marchand	18
De Ronde van Zuid-Limburg 2012	Henri Floor	19-22
Prikbord: jubileumtocht SV Fortuna '67		22
Westerborkpad (5)	Rinda Scheltens	23-25
Gomera: Van Vallehermoso naar de Ermita Santa Clara	Kees van Vessem	25-27
Op zoek naar het echte pelgrimsgevoel (8)	vrij naar blog Theo Tromp	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard.

Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK CLUBREIS: Mutzenich - Barage de La Gileppe

Van Monschau naar het stuwmeer van La Gileppe

Op het clubreisprogramma van zaterdag 15 september staat een etappe van de GR 15. We kunnen kiezen uit 27 of 23 km. De GR15 heette vroeger de GR AE wat een afkorting is van Ardennen-Eifel.

In Mutzenich valt niet veel te beleven, daarom het toeristische plaatsje Monschau maar even in de belangstelling gebracht. De rood-wit markering die we vandaag gaan volgen is hier weliswaar moeilijk te vinden, maar misschien brengt dit bericht onze chauffeur wel op het idee om ons in deze stad op een pleintje bij een brug over de Rursee af te zetten. Via een trap en onder een oude boogbrug door kunnen we dan naar Mutzenich wandelen. Ik herinner me nog dat we er al eens eerder waren om ergens in een rechtse bocht naar links af te slaan. Ja, in België sta je soms voor verrassingen. De vergezichten zijn in ieder geval mooi en daar doen we het immers om.

'Kaiser-Karls-Betstatt' lezen we even later als we een stijgend paadje zijn opgegaan. Het is niet veel meer dan een vreemd gevormd rotsblok. Wel is er een flinke klimpartij nodig om op de 660 meter hoge top van de Stelingberg te geraken, maar daar zitten we dan ook meteen op het hoogste punt van de GR. Bij het riviertje de Getzbach gaan we de oever aan de rechterkant volgen. Het is een pittoresk riviertje met een paar watervalletjes, dus leuk om hier het fototoestel bij de hand te hebben.

Over hoogveenpaden bereiken wij uiteindelijk het stuwmeer bij Eupen en wandelen in de richting van de stuw, waar we oversteken. Deze brug heeft een lengte van 410 meter en overspant op 63 meter hoogte een wateroppervlakte van 126 ha met een inhoud van 25 miljoen liter. Eenmaal over de brug gaan we naar links richting een waterpompstation. Wel even opletten want er is nog een zijpaadje naar links en dat moeten we in om verder af te dalen. Nadien komen we op een heuvelflank en gaan weer klimmen. In de diepte zien we de Vesder.

Na wat ingewikkeld manoeuvreren komen we toch in Eupen, een stadje dat eigenlijk vlak tegen ons eigen Limburg aan ligt. In het routeboekje zal het allemaal te lezen zijn hoe hier de juiste paden staan gemarkeerd. Hoe dan ook steken we op een gegeven moment de Escherbach over en gaan door een poortje bergopwaarts.

Vergeet niet even om te kijken en in een vergezicht een mooi overzicht van Eupen te krijgen. Na een tweetal kilometers komen we bij een ander stuwmeer en besluiten onze wandeling bij de Belvedere van Gileppe.

-Ad van Asten-

(praktische bijzonderheden staan op pagina. 5)

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Piet van der Zande 040-2263198 pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel 0411-622188 acvan boxtel@home.nl
Truus Kusters 0478-541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
10 juli	NS Fruit-wandeling, Beesd - Leerdam	De Stapelbakker, Landgoed Mariën-waerdt, 0345-618901 Oude Waag 21, 4153 RC Beesd
24 juli **)	Oudmeer en Langven	Joe Mann Paviljoen, 0499-372032 Joe Mannweg 4, 5681 PT Best **) <i>cafépauze op startplaats</i>
7 aug.	Rundje Oelbroeck	Eetcafé "De Drie Burgemeesters", 0485-384272 Breestraat 26, 5845 AV St. Anthonis
21 aug.	Vennekes-tocht	Café De Stam, 040-2836271 Gerwenseweg 38, 5674 SH Gerwen
4 sept.	De Blauwe Kei	Aardborst party centrum, 0492-662266 Aardborstweg 19, 5731 BS Mierlo
18 sept **)	Net iets anders	Grill-restaurant Net iets anders, 013-5285646 Scheibaan 5c, 5062 TM Oisterwijk **) <i>cafépauze op startplaats</i>

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt - altijd stipt om 10:00 uur - beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
10 juli	De Beckart
17 juli	De Vriendschap
24 juli	Oud Rooy
31 juli	Thermae Son
7 augustus	Den Toel
14 augustus	De Beckart
21 augustus	De Vriendschap
28 augustus	Oud Rooy

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375
Peter van de Laar 0413-474759
Betsie van Mil 0413-475454

CLUBREIZEN 2012

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren achtereenvolgende clubreizen naar de mooiste wandelroutes door de Ardennen of Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpen op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2012

15 sept.	GR 15	Mutzenich - Barage de La Gileppe	27 / 23 km
13 okt.	Krijtland-pad	Vaals - Valkenburg	26 / 21 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00

De prijzen zijn onder voorbehoud

Inschrijven:

Minimaal 1 maand van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer. Geld overmaken op bankrekening 1579.50.743 ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode.

Na-inschrijvers

kunnen alleen mee als er nog plaats is in de bus. Bij inschrijving binnen 1 maand vóór de tocht dient men vooraf bij Toon van Wordragen te informeren of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van € 1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Tijden:

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen 0495-537775
toon.van.wordragen@gmail.com

KWD / KEMPENLANDTOCHT

De **KEMPISCHE WANDEL DAGEN** hebben een recreatief en educatief karakter. Vanuit Geldrop worden voor elke dag drie wandelroutes uitgezet langs akkers en weilanden, maar vooral door prachtige natuurgebieden met loofbossen, vennen en heidevelden. Kenmerkende plaatsen in de oostelijke Kempen zijn Nuenen, Heeze-Leende en Mierlo. Deze dorpen zijn om beurten als rustplaats in de dagetappes opgenomen.

Men kan naar believen een, twee of alle drie de dagen deelnemen. Onderweg zijn meerdere wagen- en horecarusten gepland.

Datum: 3, 4 en 5 augustus

Startplaats: Sportcomplex De Kievit
Linze 13, 5667 AH Geldrop

Starttijden:	35 km	07:00 - 10:00 uur
	25 km	07:00 - 11:00 uur
	15 km	07:00 - 12:00 uur

Kosten bij voorinschrijving, tot 1 juli (c.q. na 1 juli):

	3 dagen	2 dagen	1 dag
OLAT-leden	€ 5,50 (7,00)	€ 4,00 (5,00)	€ 2,50 (3,00)
bondsleden	€ 7,00 (8,50)	€ 5,00 (6,00)	€ 3,00 (3,50)
niet-leden	€ 8,50 (10,00)	€ 6,00 (7,00)	€ 3,50 (4,00)

Inschrijven: Vooraf inschrijven kan online op de website www.olat.nl of via het secretariaat van de KWD: Mia Dielesen, Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven 06 44756978, kwd@olat.nl

Overnachten: De organisatie kan u overnachtingsmogelijkheden bieden in de sporthal en wanneer u wilt kamperen is er een kampeerterrein opgezet nabij de sporthal waar u uw tent of caravan kunt plaatsen.

Voor overnachting bij particulieren of in een hotel kunt u informatie vragen bij de VVV, tel. 0900-1122363.

KEMPENLANDTOCHT

De KWD valt ook dit jaar deels samen met de Kempenlandtocht voor lange-afstandswandelaars (80 en 110 km).

Contactpersoon is hier Ad van Asten, kempen@olat.nl

De start is vrijdagavond 3 augustus in de kantine van de Kynologenclub, naast de sporthal.

Voorinschrijven kan tot 15 juli (zie prijzen hieronder). Daarna betaalt men een toeslag van € 5,-.

110 km start 20:00 uur € 24,- OLAT-leden € 3,- korting
80 km start 23:00 uur € 19,- OLAT-leden € 3,- korting

De verzorging is ingesteld op een tempo van 5 à 8 km per uur. Verdere informatie is te vinden op www.olat.nl.

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*),
Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens (*lid*),
Bestuursafgevaardigde/Wedstrijdsecretaris: Ad van Asten
0499-473767 lps@olat.nl, Lupinelaan 27, 5691 WC Son

Winterserie

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Willem Schoonhen, Joop Wesseling, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*), 0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven, kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders, Ad Verbakel,
Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van der Zande (*coördinator*), 040-2263198
Mieke van Boxel, 0411-622188;
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelwegen

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Bert van Rooij (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Joop Wesseling (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802, boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473; bankrek.nr. 1579.74.154

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

OLAT-verzorging

Willem Schoonhen, Jo Willems (*Winterseries & Paastoicht*); Tony van Duijn (*coördinator KWD*)
Paul Canters, Pierre Emans, Willem Schoonhen (*LPS*)
Jo Lepoutre, Jo Willems (*Nijmegen*)

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter

Joop Wesseling

Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Penningmeester

Ad Ketelaars

Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

1e Secretaris

Ingrid Tromp

De Putter 23
6021 ZV Budel
0495-492192
secretaris@olat.nl

2e Secretaris

Antoinet Gooren

Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid

Ad van Asten

Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel

Past. Bogaertsstraat 12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

Bestuurslid

Frank Marchand

Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Toon van Wordragen, Kees van Vessem, Sjaan Verbakel

Vakantie

Allereerst onze welgemeende bewondering voor onze OLAT-mensen in Rooi. Gemiddeld deden er 790 wandelaars per avond mee aan de Avond4daagse en deze is daarmee wederom een groot succes geworden. Al vanaf de eerste avond in Boskant werd het een groot wandelfeest voor jong en oud. Er is hier in de kerkdorpen rondom het hart van de Meierij geen sprake van specifieke doelgroepen. Alle leeftijden zijn evenredig vertegenwoordigd. Of men in groepjes wandelt, individueel, of specifiek gericht op de jeugd bezig is, aan alles en iedereen is gedacht. Hier kun je ook geen voorkeur uitspreken voor dagkeuze van het wandelparkoers; je zou daarmee onbewust tekort doen aan de prachtige omgeving waarin wij als deelnemers van dit avondwandelfeest telkens mogen genieten.

De weersomstandigheden waren over het algemeen goed te noemen en och, dat enkele buitje verdelen ze hier toch jaarlijks om beurt, zodat niemand te klagen heeft. En de mensen in Rooi weten dat alles zeker te waarderen. Door massaal deel te nemen is het voor de organisatie opnieuw een impuls om op de ingeslagen weg verder te gaan.

Het oppervlakkige bericht dat wij van de wandelbond ontvingen als antwoord op ons pleidooi voor een goede coördinatie van langeafstandwandeltochten, heeft ons erg teleurgesteld. Wij zullen echter niet nalaten om, in het belang van deze doelgroep, via de bondsorganisatie een evenwichtig beleid te bewerkstelligen.

Voor velen begint over enkele dagen het wandelspektakel dat de Nijmeegse Vierdaagse heet. Dat wereldgebeuren staat nog steeds volop in de belangstelling, ondanks de moeilijke economische omstandigheden waarin we nu leven. Geniet met volle teugen van de ontmoetingen met anderen en maak er een ontspannen happening van. Veel plezier.

OLAT presenteert in het eerste weekend van augustus alweer voor de negentwintigste keer haar eigen wandeldriedaagse rondom Geldrop. Hoe onuitputtelijk mooi deze omgeving is, bewijzen nog steeds onze parkoersbouwers die steeds weer nieuwe paden aaneen weten te rijgen om u al wandelend te laten genieten van de oostelijke Kempen. De organisatie van de KWD doet er alles aan om ook hier de ontmoeting met anderen mogelijk te maken. Veel plezier gewenst, ook aan de deelnemers van de Kempenlandtocht die telkens weer de uitdaging in zichzelf zoeken.

U zult ons nu een maandje moeten missen, maar direct daarop zullen wij met onze vrijwilligers een gezellig samenzijn organiseren in vertrouwde omgeving. Wij hopen daar onze mensen te treffen die telkens weer voor ons klaarstaan en het daadwerkelijk mogelijk maken om actief bezig te zijn als wandelsportorganisatie.

Wij wensen u vanaf deze plaats een prettige vakantie.

Tot een volgende keer,
- Het tafelteam: Joop en Ad-

NIEUWS KORT

REGISTRATIE VAN UW DEELNAME AAN DE NIJMEEGSE VIERDAGSE

Het is een goed gebruik dat in ons clubblad dat na de vakantie uitkomt de namen staan vermeld van de deelnemers aan de Vierdaagse van Nijmegen.

Heel lang was het gebruikelijk dat u bij het OLATNieuws voor de vakantie ook een papieren strook ontving om uw deelname te melden. Van dit gebruik stappen wij echter af.

De meeste wandelaars hebben tegenwoordig de beschikking over e-mail of anders kunnen zij gebruik maken van de telefoon om kenbaar te maken voor de hoeveelste keer zij dit jaar de Nijmeegse Vierdaagse hebben uitgelopen.

Om de melding niet te vergeten, zouden wij u willen vragen om zo vlug mogelijk na afsluiting van de Vierdaagse uw deelname te melden. Wij zullen dan proberen om al in de eerste week na de Vierdaagse een overzicht op onze website te plaatsen.

Stuur uw deelname per e-mail aan:
olatnieuws@olat.nl
of bel even naar 0499 473767

DE OLAT-VERZORGING TREFT U:

Dag 1:
Oosterhout, Coltivare
Oosterhoutsestraat 89A

Dag 2:
Alverna,
Parkeerterrein voor St. Frans

Dag 3:
Kanaaldijk tussen
Malden en Mook

Dag 4:
Overasselt,
Kastelenstraat voor huisnr 12

6-9	Jo van Heeswijk	Uden
7-9	Jessica Hoevenaars	Boekel
7-9	Els de la Parra	Aarle Rixtel
7-9	Johan van de Hoogenhoff	Helmond
7-9	Co Tops	Geldrop
8-9	Huib Coenen	Eindhoven
8-9	Anneke Brouwers	Sint Oedenrode
9-9	Adrie Thijssen	Nijnsel
9-9	Rino Hamelink	Best
9-9	Tonny Faasen	Helmond
9-9	Wim van Gemert	Eindhoven
10-9	Ewald Terra	Heesch
10-9	Mirjan Naninck	Eindhoven
10-9	Gerard van Deursen	Eindhoven
11-9	Wim van Cappelle	Arnhem
11-9	Jan Raaijmakers	Biezenmortel
12-9	Annie van Doorn	Someren
12-9	Lies Wesseling	Berlicum Nb
13-9	Frans de Kort	Sint-Oedenrode
14-9	Sytse van der Haring	Moergestel
14-9	Theo Weerman	Nuenen

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de leden-administratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Mevr. Mien van Hoof, Sint-Oedenrode

Dhr. en Mevr. Hans en Lenie Stienen – van Sandwijk, Helmond

VAN DE BESTUURSTAFEL

DAK VAN BRABANT WANDELTOCHT

VRIJDAG 28 SEPTEMBER

Avondwandeling over het hoogste punt van Brabant.

OLAT i.s.m. Mountainbike-evenement GULBERGEN 24

Locatie: Landgoed Gulbergen, Nuenen

De wandeling bestaat uit 2 lussen van elk ongeveer 8 km.

Kiest u voor de afstand 8 km, dan wandelt u 1x over 'het dak van Brabant'. Kiest u voor de volle lus, dus voor 16 km, dan passeert u 2x het Promodorp en komt u ook 2 keer over 'het dak van Brabant'.

Start: 'Promodorp Gulbergen 24', Nuenen

16 km 18.30 uur – 19.15 uur

8 km 18.30 uur – 20.00 uur

Inschrijfgeld: €3,00 p.p.

Zaklamp aanbevolen. Parkeren op aanwijzing organisatie.

VRIJWILLIGERSDAG OLAT

Zoals reeds eerder gemeld houdt OLAT haar jaarlijkse vrijwilligersdag op zaterdag 8 september. Als plaats van handeling hebben wij gekozen voor de Vresselse Hut en de Strobol Hoeve, een middeleeuws landgoed, eveneens op Rooise grond. De bedoeling is dat wij omstreeks 13.00 uur bij elkaar komen bij de Vresselse Hut en vanaf daar verder invulling geven aan deze middag. Alles bij elkaar goed voor een partijtje kegelen en het ophalen van weemoedige herinneringen uit ver vervlogen tijden. En wees gerust: u hoeft niet te wandelen als u dat liever niet wilt.

Hebt u onbedoeld geen persoonlijke uitnodiging ontvangen voor deze vrijwilligersmiddag dan moet u even contact opnemen met Ingrid Tromp, onze secretaris.

Wij wensen onze vrijwilligers een mooie middag.

OLAT WANDELPROGRAMMA 2013

De commissieverantwoordelijken van OLAT hebben het verzoek gekregen om aan de hand van het gebruikelijke wandelprogrammaboekje invulling te geven aan het OLAT-Jaarplan voor 2013.

Wij verwachten de definitieve gegevens voor het programmaboekje van 2013 inclusief aanvullende gegevens graag vóór 15 augustus via e-mail gericht aan: a.asten@olat.nl.

Voor nadere informatie kunt u mij altijd bereiken via telefoonnummer **0499-473767**.

MILIEU 2000 EN OLAT

Ter versteviging van de verstandhouding onderhouden de besturen van beide verenigingen als sinds het begin van hun samenwerking ook op informele wijze goed contact.

Dat gebeurt door jaarlijks om beurten een gezellig samen-zijn te organiseren. Dit jaar was OLAT aan de beurt om het gezellige uitje een landseigen tintje te geven.

Wij hadden gekozen voor een stevig partijtje jeu de boules.

Geflankeerd door Sjaan en Ad Verbakel stond er uiteindelijk een Belg fier met de eerste prijs te wuiven.

Uniek noemde Frans Smets, voorzitter van Milieu 2000, tijdens het feestje na afloop, dat we na 20 jaar nog trots op elkaar zijn. Wij hopen dat dit

ook nog lang zo mag blijven.

-Ad van Asten-

VOORUITBLIK KEMPISCHE WANDEL DAGEN

In de weken na de Nijmeegse Vierdaagse wordt het stil in wandelland. Wat goed dat OLAT dan begin augustus ons de wandelschoenen laat aantrekken: 3 dagen de mogelijkheid om de mooie omgeving rondom Mierlo, Nuenen en Heeze te verkennen tijdens de Kempische Wandeldagen. Vanuit de bekende startplaats in Sportcomplex De Kievit in Geldrop starten op 3, 4 en 5 augustus dagelijks 3 wandelafstanden langs akkers en weilanden, maar vooral door de prachtige natuurgebieden met bossen, vennen en uitgestrekte heidevelden.

Vrijdag staat de omgeving van Mierlo op het programma, zaterdag is gereserveerd voor Nuenen, terwijl zondag de dag van Heeze is.

Elders in dit blad vind je meer informatie over alle organisatorische zaken, zoals de mogelijkheid tot overnachten, het kopen van consumptiebonnen etc. In dit artikel zoomen we in op de mooie routes die, zoals altijd, door onze routebouwer Ad Verbakel worden samengesteld.

Vrijdag: Mierlo

De dag van de Strabrechtse heide. Voordat we gaan genieten van dit mooie heidegebied gaan we na vertrek vanuit De Kievit eerst de bossen in, richting het Wolfsven. Het viaduct over de A67 brengt de 15 km-lopers op de heide. Het is extra genieten om hier te zijn juist in de tijd dat de heide prachtig paars kleurt!

Even wat meer over de Strabrechtse heide:

Op de droge plaatsen staan struikhei en jeneverbes, op de natte plaatsen dophei, pijpenstrootje, gagele en klokjesgentiaan. De vergrassing van de heide wordt tegengegaan door beweiding door een schaapskudde van de stichting het Kempens heideschaap, door maaien en door plaggen. De heide wordt omgeven door bossen.

Over een volgend viaduct vervolgt de 15 km de route naar de Dommel, om uiteindelijk terug te keren naar De Kievit. De langere afstanden maken een flinke lus over het landgoed van Kasteel Geldrop. Het

landgoed is gelegen aan rivier de Kleine Dommel, tussen het groen en de eeuwenoude bomen. Op het landgoed bevinden zich het mooie kasteel uit 1350, de Engelse landschapstuin en de Kasteelhoeve. In het kasteel bevindt zich, naast de trouwzaal, een oudheidkamer en daar worden regelmatig tentoonstellingen gehouden en uitvoeringen gegeven. De 25 km-route buigt af naar de Strabrechtse heide. Na een prachtig stuk heide lopen de wandelaars van deze afstand naar het Heezerbosch. Hier wacht de nieuwe café-rust, te midden van de natuur. We komen dus niet meer in het dorp Mierlo. De 35 km-route maakt een extra lus door

de bossen tussen Heeze en Someren om uiteindelijk op de Strabrechtse heide uit te komen. Deze afstand loopt extra lang, zo'n 6 km meer, over dit prachtige heidegebied om uiteindelijk weer samen te komen met de andere afstanden.

Zaterdag: Nuenen

Na het vertrek vanuit De Kievit passeren we eerst de sportterreinen. Alle afstanden gaan richting het Eindhovens Kanaal. In de bossen tussen het Eindhovens Kanaal en het Wolfsven wacht de eerste wagenrust op ons. De 15 km-route gaat via Dierenrijk over landgoed Gulbergen in de richting van de Collse watermolen. De molen ligt in het prachtige natuurgebiedje De Zegge. Het pad door dit gebied is een van de hoogtepunten van deze wandeldag!

Wetenswaardigheidje: In 1884 heeft Vincent van Gogh de watermolen geschilderd. In 1999 is het 2e waterrad van deze molen weer in gebruik genomen en daarmee heeft de molen weer haar oorspronkelijke uiterlijk, zoals Vincent dit vastlegde, gekregen.

Zo ongeveer op het plekje waar Vincent van Gogh de molen schilderde, staat nu onze wagenrust, een prima en idyllisch plekje. Na de pauze gaat de route verder richting het Eindhovens Kanaal. Via de Dommel en enkele beekjes lopen we terug naar De Kievit. De 25 km-route voert ons via mooie paadjes door de Stiphoutse bossen naar Nuenen voor de café-rust. Via de visvijvers komen ook de wandelaars van deze afstand bij de Collse watermolen uit. De 35 km-route maakt een extra lus en steekt de weg Stiphout - Nuenen over, richting het Wilhelminakanaal. Een bijzonder mooi stukje van het Brabants Landschap is de beloning! Via het buitengebied van Nuenen komt ook deze afstand bij de café-rust om daarna aan te sluiten bij de 25 km-route en later op de route van de 15 km. Alle afstanden gaan na de Collse watermolen via dezelfde route terug naar De Kievit.

De 25 km-route voert ons via mooie paadjes door de Stiphoutse bossen naar Nuenen voor de café-rust. Via de visvijvers komen ook de wandelaars van deze afstand bij de Collse watermolen uit. De 35 km-route maakt een extra lus en steekt de weg Stiphout - Nuenen over, richting het Wilhelminakanaal. Een bijzonder mooi stukje van het Brabants Landschap is de beloning! Via het buitengebied van Nuenen komt ook deze afstand bij de café-rust om daarna aan te sluiten bij de 25 km-route en later op de route van de 15 km. Alle afstanden gaan na de Collse watermolen via dezelfde route terug naar De Kievit.

Zondag: Heeze

De dag van Heeze kent een totaal andere start dan vorig jaar. Via het park van Geldrop lopen we via een fraai vennengebied en langs de visvijvers door de tunnel onder de A67. Hier duiken we de bossen in, richting Heeze, om al spoedig bij de wagenrust uit te komen. Een lekker bekertje koffie of thee wacht daar op ons.

Kort hierna buigt de 15 km-route af. Die gaat de bossen in tussen de snelwegen A67 en A22 en komt op mooie heide-

gebieden uit. Na een afwisseling van bossen en heide komt deze route uiteindelijk uit bij het viaduct over de A67. Via Gijzenrooi lopen we terug naar Geldrop. De 25 km-route maakt een grotere lus en pakt nog net een randje van de Strabrechtse heide mee. Spoedig komt kasteel Heeze in zicht.

Wetenswaardigheidje: Het kasteel wordt sinds 1760 bewoond door de familie Van Tuyll van Serooskerken en is daarmee één van de laatste bewoonde kastelen in Nederland. Het is een statig, aan drie zijden omgracht gebouw uit 1660-1665.

Langs de kasteelgracht lopen we de Herbertusbossen in, om uiteindelijk uit te komen in Heeze voor de caférust. Na de inwendige mens versterkt te hebben, volgt een prachtige tocht door de bossen tussen Heeze en Leende.

Ook deze route komt dan uit op het viaduct over de A67 om daar weer aan te sluiten bij de 15 km-route voor het laatste stuk. De 35 km-route maakt een aparte lus. Na de caférust in Heeze lopen zij de bossen in om het kerkhofje te passeren waar de kasteelheren en -vrouwen begraven liggen. Ze passeren de A2 om een hele mooie lus naar landgoed Valkenhorst te maken. Uiteindelijk gaan we over het volgende viaduct weer terug om aansluiting te zoeken bij de kortere afstanden. Het laatste stukje voert alle routes door het gebied van de 6 gehuchtjes. Gijzenrooi was één van deze gehuchtjes. Het is nu de benaming van een groepje boerderijen in het oude cultuurlandschap tussen Geldrop en Eindhoven. Van hieruit is het nog een klein stukje naar De Kievit.

Drie fantastische wandeldagen zitten erop!

-Myriam van den Berg-

Achtste avondwandel4daagse Rooi

Dinsdag 5 juni om 18.00 uur was het weer zover. De eerste dag van de jaarlijkse avondwandel4daagse was weer aangebroken en ging in Boskant van start.

Hannie Konings uit Nistelrode en ik, Rieky van de Ven uit Rooi, waren voor de vierde keer present om de 15 km-route te gaan lopen. We verheugen ons elk jaar op dit prachtige evenement dat, zolang wij meedoen, getuigt van mooie routes in combinatie met een heel goede organisatie, mede dank zij de vele vrijwilligers, en uitstekende verzorging voor de inwendige mens, dank zij de diverse bedrijven die hun steentje bijdragen. Lage inschrijvingskosten, dus voor iedereen betaalbaar en keuze uit de afstanden 5, 10 of 15 km en een aparte route voor rolstoelers.

We hebben weer 4 dagen met veel plezier gewandeld en de

routes waren voor ons nog mooier dan voorgaande jaren. Veel door bossen en natuurgebieden met smalle paadjes en veel natuurschoon, mooie ontmoetingen en prachtig wandelweer. Met als uitzondering de donderdagavond, want toen begon het net na de start te regenen, maar het was niet koud en de regen viel zachtjes naar beneden. Daardoor ontstond een aparte sfeer waar wij in ieder geval van genoten hebben en heerlijk door de modder hebben gebanjerd, met als klap op de vuurpijl een doorbrekend zonnetje vlak voor aankomst in Olland waardoor wij werden getraakteerd op een prachtige regenboog en een mooi plaatje van de zonnestrallen op de natte omgeving.

Heel gezellig vonden wij ook de klanken van de doedelzakspeler en de muziek bij binnenkomst van de diverse etappes, met als klein minpuntje dat de life-muziek op vrijdagavond al aan het opruimen was toen er nog 15 km wandelaars binnen moesten komen (waaronder wij).

Het is ook bijzonder om na afloop de vele foto's te bekijken die gemaakt worden tijdens deze tocht. Prachtig, die gezichtsuitdrukkingen van de vele genietende kinderen en volwassenen. Leuke bijkomstigheid was dat ik tijdens het wandelen tegen Hannie zei dat we eigenlijk OLAT zouden moeten laten weten dat we zo genoten hebben en de route zo ontzettend mooi vonden. En die kans werd geboden toen Piet van Berkel vroeg of ik een stukje wilde schrijven. Dus bij deze. Hartelijk dank voor alles en hopelijk tot volgend jaar, voor ons eerste lustrum.

-Rieky v.d. Ven en Hannie Konings-

Nog meer wandelverslaafden na tien weken 'Wandel je Fit'

De Rooise Avond4daagse

Enige tijd geleden verscheen onderstaand artikel in de Mooi Rooi krant.

Na wekenlang getraind te hebben, hebben de 'fit-wandelaars' hun einddoel verwezenlijkt in de 8e Rooise Avond4daagse, onder begeleiding van George Zoontjens en Nico de Bruin. In 3 groepen namen 30 wandelaars deel op de 5, 10 en 15 km.

Na afloop werden de 'Wandel-je-fit' wandelaars door Eric van Langen op de foto gezet.

*Meer foto's van de 8e Rooise Avondvierdaagse zijn te vinden op www.olat.nl
www.ericvanlangen.nl*

Alweer zeven weken gaan ze iedere week op pad onder begeleiding van Hans van Rossum, George Zoontjens en Nico de Bruin. De wandelaars die zich hebben ingeschreven voor het 'Wandel je Fit' programma. Een gratis initiatief van SV Fortuna '67 en Comfort Zones, de sportschoenzaak aan het Kofferen. Ieder had een eigen reden om mee te doen. De één haalt meer voldoening uit de 'cursus' dan de ander. Dat zal altijd zo blijven, maar zeker is dat ze er allemaal iets van leren.

"Iedere week geven we les in een ander item", legt George uit. "Zo hebben we een les besteed aan het afwikkelen van de voet, hebben we heuveltraining gegeven, intervaltraining, sportief wandelen. De deelnemers kennen nu als het goed is drie verschillende tempo's. Het is wel mooi om te zien hoe sommige mensen vooruit zijn gegaan. Er waren er bij die amper 4km per uur konden lopen. Nu hebben ze dat aardig opgebouwd. Die progressie zien de begeleiders niet alleen met het blote oog.

Tijdens de eerste training op 3 april werd een test afgenomen. De wandelaars moesten zo snel mogelijk, maar natuurlijk wel in wandelpas, 1000 meter afleggen. Deze test stond ook dinsdag 22 mei op het programma. De oudste deelnemer van het stel, de tachtigjarige Harrie van Heeswijk uit Eindhoven, wist van tevoren al dat hij vooruitgang heeft geboekt. "Ik merk inderdaad dat het steeds beter gaat",

glundert hij. "Tien jaar geleden was ik blij als ik thuis was na een wandeling met mijn kleinkind. Nu ben ik veel fitter. Mijn vriendin stelde me voor om mee te doen, want ze had de aankondiging in de krant zien staan. Helaas is ze er vandaag niet bij door een ontstoken teen." Op de vraag of hij na de tien weken blijft wandelen, antwoordde hij resoluut. "Jazeker, ik wil bij een vereniging gaan bij mij in de buurt. Want alleen ga je niet snel."

Harrie was aanvankelijk een onervaren loper, maar ook geïnteresseerde lopers meldden zich aan bij de wandelcursus. Theo Martens uit Liempde is al jaren lid van de OLAT. Toch gaf hij zich op voor 'Wandel je Fit' in Sint-Oedenrode. Theo: "Ik wilde wel eens een andere manier van wandelen uitproberen. Zo deed ik eerst nooit een warming-up of een cooling-down. Nu doe ik dat wel en het bevalt me prima. Daarnaast heb ik geleerd om veel meer mijn armen te gebruiken. Dat deed ik eerder niet of amper. Het loopt nu veel fijner."

Theo noemt zich verslaafd aan wandelen. Volgens vele anderen kan het daar op een gegeven moment wel op uitdraaien. Altijd op zoek naar voldoening door een mooie en flinke wandeltocht. Na deze tien weken 'Wandel je Fit' zijn er vast en zeker weer een paar wandelverslaafden bijgekomen.

Uit: MooiRooi-krant

Puzzelzoektochten

Om de Avondwandel4daagse voor kinderen op de 5 km-route nog aantrekkelijker te maken, was er elke avond gezorgd voor een puzzelzoektocht. Op de route waren foto's van vogels, bloemen, dieren en fruit (soms erg goed) verstoppt. Uit de vele antwoordbladen met veel leuke titels van liedjes die werden ingeleverd, werd uiteindelijk het versje van Tess Lathouwers als winnaar gekozen:

**"Rozen verwelken, scheepjes vergaan
Maar OLAT zal altijd wel blijven bestaan!"**

Uit de vele goede antwoorden zijn nog een aantal namen getrokken van kinderen die hiermee ook een prijs verdiend hebben.

Bekend en toch telkens anders

Het is vandaag 2e Pinksterdag en dat betekent traditiegetrouw de Bossentocht van WSV Hermode uit Someren. Hoewel ik het gebied, dat vlak bij mijn woonplaats ligt, wel ken en de route zo langzaam aan ook, ga ik toch weer met enthousiasme naar Someren. Ik weet dat ik in een goede organisatie terecht kom en ook dat het een weliswaar bekend, maar tegelijk ook schitterend parkoers is. Aangezien de temperaturen vandaag weer een prettig eind in de richting van de 30 graden gaan, is lopen in de schaduw van de bomen van het bos een heerlijke gedachte.

De start is traditiegetrouw in de blokhut aan de Donksedreef te Someren, vlak bij de provinciale weg. Tien voor zeven ben ik al vertrokken en mag meteen richting Lierop, daarna links langs de Hoijse Hoeve en dan het bos in. Het is een klein paadje waar je goed moet opletten waar je je voeten zet. Net voorbij de camping komen we weer op de verharde weg, maar niet voor lang. Want we schieten meteen weer naar links, waar opnieuw een fors aantal kilometers door het bos volgt. Inmiddels wordt ik door een flink aantal mensen ingehaald. Zelf ben ik wegens een heupblessure rustig aan gestart in de hoop dat ik de tocht zonder pijnstilling kan uitlopen.

Lupine

Inmiddels worden we regelmatig vergast op doorkijkjes vanuit het bos op de omliggende landerijen die er prachtig groen bij liggen. Ook in de winter heb ik hier al met Hermode gelopen en het leuke is dat er altijd andere aspecten van het landschap in het

oog springen. Vandaag zijn dat de veelvuldig opduikende lupines. Bossen zijn prachtig, vind ik, ze hebben over het algemeen ook één klein nadeel en dat is dat je vaak over zand loopt. Op zich is dat ook prachtig, zitten veel mineralen in en zo, maar echt lekker snel vooruit komen is er niet bij. Maar niet getreurd, zo heb ik langer kunnen genieten van het moois onderweg.

Brand

De eerste rustpost doemt op na ongeveer anderhalf uur lopen. In de aanloop ervan tref ik Erna en Sjef nog. Deze laatste lijkt fysiek hersteld van de problemen met zijn rikketik en ik heb de kans om hem de paracetamol terug te geven die ik van hem enkele weken geleden tijdens de Bloesentocht had gekregen. Ik heb besloten om vandaag relatief veel te rusten en pak dan ook een kop koffie. Die blijkt op kosten van de vereniging te zijn, net als de koffie op de andere posten en ook de bouillon is inclusief. Waar vind je dat nog? Na de pauze kom ik over de heide. Hoewel het pas rond negen uur in de ochtend is, is het toch al behoorlijk warm. Ook de kudde schapen die ik daar tegenkom lijkt dit te beseffen en is dan ook in de schaduw neergestreken. Ik ga verder en zie de restanten van de bospercelen die enkele jaren terug zijn afgebrand. Het is nog steeds een trieste aanblik. Na de as en de heide komen we weer bij het bos. We steken de provinciale weg over en gaan richting bosloods, waar de tweede rust is.

Opnieuw koffie voor mij en daarna begint de verre lus. Deze brengt me eerst langs een nieuw aangelegde golfbaan. Kunstmatig aangebrachte bergjes moeten een natuurlijk geaccidenteerd terrein nabootsen...

Afstand

Daarna gaat het door een zeer rustig gebied dat bossen afwisselt met prachtige rustige vennen. Met de strak blauwe hemel er boven geeft dat een zeer rustieke aanblik. Ik herken het Keelven en het Bultven maar we passeren er veel meer. De lus voltooi ik in minder dan twee uur. De pijlen hangen overal goed en de routebeschrijving beschrijft de weg ook prima, maar ze bevat geen informatie over waar je bent, qua afstand. Voor mijn gevoel is het een beetje lange lus, maar als het mooi is onderweg, dan maakt dat niets uit. Op het verst gelegen punt van de route zie ik de torens van Epilepsie-instituut Kempenhaeghe net boven de bomen uitsteken.

Terug in de bosloods is het een komen en gaan van bekenden. Sjef en Erna tref ik voor de tweede keer. Leuke mensen toch, ditmaal vechten ze een wedstrijd uit wie van hen de meest vieze voeten heeft. Niemand minder dan Peter Heesakkers is eindelijk weer aangetroffen in het wandelpeloton en verder nog dorpsgenoot Carla, waarvan ik niet eens weet dat ze zo nu en dan een wandeltocht mee pakt. Ze is er samen met vriendin en diens dochter.

Concert

De laatste grote etappe wordt ingezet. Het gaat naar de eerste rust, maar ditmaal langs een veel kortere route. We slaan de heide helemaal over en het is allemaal bos wat de klok slaat. Alle zintuigen komen nu aan de beurt. De ogen natuurlijk, maar ook de geur van dennen is niet te ontkennen (hee, dat rijmt) en ook het gehoor wordt verwend door moeder natuur. Zijn het niet de vogels die voor ons fluiten, dan zijn het de krekels die ritselen of de kikkers die luid kwaken. Het is een waar orkest waarvan ieder om beurt een solopartij heeft.

De knuppelbrug die ons met droge voeten aan de andere kant van een moerassig stuk moet brengen is met zoveel teer ingesmeerd dat ik besluit om een stuk erlangs te lopen. Die vie-

zigheid wil ik niet aan mijn schoenen hebben! Als we weer heel even een stukje langs de heide lopen ontmoet ik een hagedisje dat gewillig voor mij

poseert en er daarna vandoor gaat.

De laatste rust is goed voor een lekkere bouillon. Ik heb inmiddels toch weer last van mijn heup gekregen. Ik wil geen pijnstillers nemen en zet voor de afwisseling een muziekje op. Dat helpt verrassend goed. Op de beat van de muziek sla ik me er doorheen en op enig moment merk ik dat ik zonder probleem mijn 'eigen' tempo weer heb. Dat is een prettige ervaring. De finish komt op deze manier heel snel in vierkwartsmaat naderbij en voor ik er erg in heb sta ik alweer bij de blokhut. Lekker gelopen, voldaan de tocht in de warmte zo goed gelopen te hebben. Mensen van Hermode bedankt, weer prima georganiseerd.

-Ruud Horst-

www.ruudloopt.wordpress.com

Werken en wandelen voor De Hazewind

Winterswijk in mijn LWP top 10 van mooie tochten

In het weekend 24 en 25 maart waren wij actief bij de 55e Rode Kruis Wandelmars in Winterswijk. Deze wordt georganiseerd door de lokale wandelvereniging 'De Hazewind', waar we sinds 2012 lid van zijn. Bijna elk van de 30 leden was al ingepland als vrijwilliger en daarom werden wij op de ledenvergadering gevraagd een handje te helpen. Paula had zich opgegeven voor het inschrijfbureau. Vrijdag was ik ingedeeld als assistent van Freddie (de routebouwer) bij het uitpijlen van de 20 km route en zaterdag was ik 'jongste bediende' op de grote rust. Zondag liepen we zelf de 30.

Zaterdag

Wat mij opviel was dat de onderlinge sfeer op de verzorgingsposten en op het startbureau (en na afloop op het zonovergoten terras) uitstekend was. Wandelaars merkten dat ook. Gerekend over twee dagen zijn er 1.313 deelnemers geweest. Het weer was uitstekend, net als de parkoersen.

Winterswijk ligt in een prachtige omgeving. Als er dan door de uitzetter wordt uitgehaald wat erin zit, krijg je

een parkoers dat ik (maar wie ben ik) kwalificeer onder de LWP-top 10 van Nederland.

Zondag

Na een aanlooproute door de bebouwing ging de route over onverharde wegen naar het landgoed De Mentink met bijbehorende boerderijen. In dit gebied zijn twee bungalowparken met tweede woningen gesitueerd. Via een stukje oude trambaan (nu toeristisch

fietspad) liepen we over een privéweg, staken de N319 over en kwamen door het buurtschap Ravenhorst met enkele zeer karakteristieke boerderijen die werden gerestaureerd. Vandaar langs een camping gelegen aan het Hilgelo, dit is een zeer grote recreatieplas. Na een regenwaterbekken liepen we langs een schitterende meanderende beek in het bos. Hier werden wij ingehaald door 40-km wandelaars die hun extra lus er al op hadden zitten.

Daarna was er een verzorgingspost in de kantine van een boerderijcamping. Na de rust volgden we een voetpad, langs het strand dat deel uitmaakt van het rondje rondom 't Hilgelo, bekend als Sevinkpad, genoemd naar de molen 'Sevinkmolle'. Vandaar ging de route langs de Slinge. Links de oude loop van de Slinge en rechts de gekanaliseerde Slinge. Dit stuk verveelde geen moment. Het volgende hoogtepunt was wel het Vragenderveen. Volgens enkele (snelle) wandelaars was het te nat, maar dat hoort in een veengebied. Vervolgens door een afwisselend gebied met boerderijen die bij een groot landgoed hoorden. In een van deze

boerderijen was de tweede rust. Na de rust maakten we nog een grote lus om het industrieterrein van Winterswijk. Ook weer veel smalle paadjes met als afwisseling wat akkers.

Op 300 m afstand stonden vier herten te grazen. Langs een oude watermolen, de Gulle Waard met een druk bezocht terras, liepen we terug naar het startbureau. Wij hebben genoten.

-Ben van der Velden & Paula Hendriks-

Hitte nekt acht lopers

Kennedyvriend nr. 388 in Schiedam

Op zaterdag 26 mei was het weer zo ver: het 24-uurs wandelweekend Schiedam. Toen ik om 19.00 uur aankwam was het nog 27 graden en ik hoorde al dat er wandelaars van de 160+ waren gestopt vanwege de warmte. Ik hield het bij de Kennedymars, die je binnen 12 uur moet lopen om Kennedyvriend te worden. Je loopt dan eerst 2 rondjes van ongeveer 1 km en daarna 20 rondjes van 3,925 kilometer lang, door en langs het Beatrixpark. Om 20.00 uur werd het startschot gegeven. Voor de Kennedymars waren er 56 deelnemers.

De eerste 5 à 6 rondjes liep ik samen met Monique ongeveer 7,6 km/uur. Het liep goed en van de warmte had ik weinig last. Na die eerste rondjes bleef Monique bij Adriaan en ging ik alleen door omdat ik voor de eerder genoemde speld wilde lopen en zij die intentie niet hadden.

De verzorging was buitengewoon goed. Bij de start en halverwege was een verzorgingspost. Als je daar aankwam stond er ongeveer 100 meter voor de post een verzorger die vroeg wat je wilde hebben. Hij gaf dat dan door aan de post, zodat je daar direct geholpen werd en het gevraagde aangekeerd kreeg, zodat je meteen door kon gaan.

Toen ik ongeveer halverwege was, haalde ik Albert in, waar ik enkele rondjes mee heb gelopen. Toen hij even wilde rusten, ben ik doorgeslagen. Het liep zo goed dat ik niet wilde stop-

pen, bang dat het daarna minder zou gaan. Later haalde Albert mij weer in, maar nadat hij, na enkele ronden, even ging rusten, heb ik hem niet meer gezien. Hij kwam overigens maar 7 minuten na mij binnen.

Wat ook nog leuk was: Ilonka verscheen tijdens mijn laatste ronde plotseling op het parkoers.

Na 11 uur, 37 minuten en 43 seconden was ik binnen, wat voor mij een persoonlijk record was. Van de 56 deelnemers waren er 8 voortijdig gestopt, 33 waren binnen de 12 uur binnen, waarvan 20 nieuwe Kennedyvrienden. Je krijgt dan eenmalig een Kennedyvriendspeld met een uniek nummer dat je voor de rest van je leven houdt. Mijn nummer is 388, wat betekent dat ik de 388e Kennedywandelaar ben die deze prestatie heeft geleverd. Ik ben daar best trots op, mede omdat ik bij de drie "oudste" deelnemers behoorde

die hem uitliepen.

Ik wil iedereen feliciteren die de mars heeft uitgelopen, maar vooral ook de wandelaars die 's middags al gestart waren in de hitte en ook hebben doorgezet tot hun gestelde doel. Adrie Zoon won de 24 uur met een ongelooflijke afstand van 172,744 kilometer! Ook wil ik alle vrijwilligers bedanken voor al het vele werk dat zij verzeten hebben, want dat is niet mis. Ik weet ondertussen dat deze vrijwilligers zaterdagmorgen vroeg al waren begonnen en dat ze pas zondagmiddag (als alle wandelaars al naar huis zijn) om 15:00 uur klaar waren met alles weer op te ruimen. Nogmaals petje af!

*-Koos van der Maden-
(foto: Jannie Bos)*

LPS STAND CLUBKAMPIOENSCHAP

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 15 JUNI 2012

1		Martien van Achterberg	9140	17	M
2		Hans Pranger	7895	16	M
3		Henk Vink	7295	16	M
4	1	Sandra de Graaff	7145	17	V
5		Jan Dinnissen	6440	14	M
6		Dennis van Reeden	6430	9	M
7		Gerrit Arfman	5460	12	M
8	2	Anita Pepers	5380	13	V
9		Hugo Prinsen	5125	11	M
10		Mart Douven	4960	12	M
11		Koos van der Maden	4605	11	M
12		Ernst Westerhoff	4600	8	M
13	3	Hanny Klumpkens	4455	10	V
14	4	Marleen Ramakers	4270	10	V
15		Pieter Boots	4080	10	M
16		Roel van der Wijst	3970	10	M
17		Nico van Hassel	3760	9	M
18		Ton de Jong	3535	7	M
19		Wim van Cappelle	3460	7	M
20		Dirk Donders	3360	9	M
21		Wilko van Nieuwenhuyzen	3345	6	M
22		Peter van den Brink	3245	7	M
23		Ton Seetsen	2920	6	M
24	5	Rinda Scheltens	2780	7	V
25		Rik Weverbergh	2760	5	M
26		Huub Raijmakers	2760	6	M
27	6	Connie Raijmakers	2760	6	V
28		Cees Relou	2710	7	M
29		Hans van Heeswijk	2635	5	M
30		Rob van Stuivenberg	2625	6	M
31	7	Ineke Pijnenburg	2600	7	V
32		Frank Marchand	2540	6	M
33		Wim van Gemert	2210	4	M
34	8	Nicole Nacken	2185	5	V
35		Frits Mennen	2175	4	M
36		Gerrit van Haandel	2080	4	M
37		Erik Dikken	2025	5	M
38		Rini Welten	2000	5	M
39		Jelte van der Zee	1930	4	M
40		Rudolf van Rooy	1915	4	M
41		Cor v/d Heijden	1860	4	M
42	9	Isis la Croix	1715	5	V
43		Servee Derks	1635	2	M
44		Eric-jan van Oorschot	1525	3	M
45		Rino Hamelink	1385	3	M
46		Co Tops	1000	2	M
		Piet van Buul	1000	2	M
	10	Riet Emans	1000	2	V
49		Marco v Heel	820	1	M
50		Sjef Koolen	760	2	M
		Bart Lutke Schipholt	760	1	M
52		Adri vd Graaff	720	2	M

53		Jan Swinkels	710	2	M
54	11	Ria Bens	710	2	V
	11	Maria vd Berg	710	2	V
		Paul Rohner	710	2	M
		Theo Martens	710	2	M
58		Claude Herman	650	1	M
		Klaas Bakker	650	1	M
	13	Jeannette v Boerdonk	650	1	V
61		Jack Hendriks	535	1	M
62	14	Caroline Dinnissen-Vernie	410	1	V
63		Rob Keetlaer	360	1	M
64		Gerard Meeuws	360	1	M
		Wim vd Wittenboer	360	1	M
66	15	Coby Visser	360	1	V
67		Jan van Boerdonk	360	1	M
		Richard Klein Bennink	360	1	M
		Ted Liebrechts	360	1	M
		Peter vd Ven	360	1	M
71		Ben Duin	350	1	M
	16	Annemiek Karels	350	1	V
	16	Bea van Lieshout	350	1	V
		Willy Timmermans	350	1	M
	16	Lies Wesseling	350	1	V
	16	Anja van Kempen	350	1	V
	16	Jeanne v Roosmalen	350	1	V
	16	Rian Lacet	350	1	V
	16	Ans vd Oetelaar	350	1	V
80	23	Mirjam Kies	75	1	V

Hans Pranger

LET OP:

Er telt slechts 1 wandeling per weekend mee voor het clubkampioenschap. In totaal tellen er slechts 26 wandelingen mee voor het clubkampioenschap. Bij deelname aan meerdere tochten telt automatisch de tocht met het hoogste puntenaantal.

Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich - bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht - bij Ad van Asten (tel. 0499-473767 of e-mail ips@olat.nl)

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP

vr/za 03 op 04 augustus	Kempenlandtocht Geldrop	110 km, 80 km	20.00 /23.00 uur	500/360	250
za/zo 18 op 19 augustus	Kennedymars Melderslo	80 km	22.10 uur	360	schema 13.00u
za 25 augustus	Palmentocht Leerdam	60 km dagtocht	05.30 uur	250	
vr/za 24 op 25 augustus	Omloop Ooltgensplaat	110 km	19.00 uur	500	
vr/za 24 op 25 augustus	KM Frysland Wouterswoude	80 km	22.00 uur	360	schema- 13.00u
za 01 september	Rondje Texel	60 km	06.30 uur	250	
za/zo 01 op 02 september	KM Vijfhuizen	80 km	22.00 uur	360	
za/zo 01 op 02 september	Amsterdam-Vleuten-Tilburg	125 km/80 km	15.00 /22.00 uur	550-360	
vr/za 07 op 08 september	ZtotZ Zeewolde	110 km	19.00 uur	500	schema
za/zo 08 op 09 september	80 vd Langstraat Waalwijk	80 km	21.00 uur	360	schema- 13.00u

KEMPENLANDTOCHT: 3 OP 4 AUGUSTUS

Op 3 augustus is het weer zover: tijd voor onze 14e uitvoering van de Kempenlandtocht. Als u nog niet hebt ingeschreven kunt u dat alsnog doen tot 15 juli. U krijgt dan €5,00 korting op het inschrijfgeld. Voor de 110 km hoeft u dan slechts €21,00 te betalen en voor de 80 km betaalt u dan slechts €16,00. Wacht u liever met inschrijven tot de startdatum vrijdag 3 augustus dan kan dat natuurlijk ook, tot een half uur voor de feitelijke start. Maar dan moet u wel €5,00 extra betalen. Wij moeten daarvoor ongewisse inkomsten doen en dat is altijd ten nadele van de organisatie. Dus voor uw en ons voordeel, graag inschrijven voor 15 juli.

Zoals reeds gezegd, bestaat de Kempenlandtocht uit twee afstanden t.w. 110 km en 80 km. Bovendien is er voor beide afstanden een nachttraject en een dagtraject. Het nachttraject van de 110 km is ongeveer 75 km en onderweg gepijld met de letter **O** op de voetpaden. Het nachttraject voor de Kennedymarsafstand bedraagt ongeveer 55 km.

De start van de 110 km is om 20.00 uur precies vanaf de kantine van de Kynologenclub aan de Kerval in Geldrop. In grote lijnen gaan deze wandelaars via de Zwembadweg onder de snelweg door richting Leende. Bij de Huisvenweg is de eerste wagenrust. Daarna zwerven de wandelaars door het Leenderbos richting Heeze. Zij kruisen de Valkenswaardseweg waar wederom een wagenverzorging is. Het parkoers gaat verder langs de Achelse Kluis en zo wordt café Zomerhof bij Schaft bereikt, waar een caférust is voorzien. Hier zal ook de bagage aanwezig zijn. Dan gaan de wandelaars over de Grensweg en de Bruggerdijk naar Borkel en vervolgens door de Malpie naar het parkeerterrein bij de Venbergsewatermolen.

Hier ontmoeten zij de eerste wandelaars op de Kennedymars, die om 23.00 uur van start is gegaan. Deze wandelaars gaan via de Zwembadweg en de tunnel onder de A67 via Heeze, Kreijl en het viaduct over de A2 naar de Valkenswaardseweg voor hun eerste verzorging. Daarna via De Vest en Zeelberg naar de Venbergsewatermolen waar ze samenkomen met de 110 km-wandelaars.

De Luikerweg wordt overgestoken en via het snowcenter en de St. Valentiuskapel bereiken de wandelaars de rotonde aan het Eijkereind in Bergeijk. Via het centrum komen ze bij het plantsoen aan de Riethovensedijk waar de soeppost wacht. De Sleutel aan de Dorpsstraat in Riethoven is geopend tot ongeveer 05.00 uur in de morgen om de wandelaars een moment rust te gunnen. Het is inmiddels gaan schemeren als de wandelaars via Keersop, Broekhoven, Volmolen en Timmereind naar Waalre trekken. Op de vijfsporang aan de Gildebosweg is dan weer een verzorgingspost gepland. Door Waalre gaat de stoet daarna naar Aalst en tenslotte via De Hut van Mie Pils naar het viaduct bij de paardenmanege van de politie in Eindhoven. Hier is de laatste wagenrustpost. Bij het Floraplein steken de wandelaars de weg over en gaan dan via Riel terug naar de startlocatie in Geldrop. Daar krijgen de wandelaars een pastamaaltijd aangeboden.

Tot slot krijgen de wandelaars nog respectievelijk 35 of 25 km van de zaterdagparkoers van de Kempische Wandeldagen voor hun kiezen. Dat parkoers gaat dit jaar via de centrale rustplaats in Nueneen. Op dit laatste traject is geen bagage voorzien.

Als dank voor hun prestatie krijgen de wandelaars die op 4 augustus vóór 19.00 uur de finish hebben bereikt een diploma overhandigd.

-Ad van Asten-

Spoorzoeken in Noord-Holland

Ik ken de tochten van het wandelboekje ongeveer uit mijn hoofd en zeker de tochten waarmee punten te verdienen zijn voor het OLAT clubkampioenschap. Camperduin is er één van: op donderdag 17 mei 60 km lopen en daarmee 250 punten binnenhalen.

De start van de tocht was gepland om 7 uur. Er stonden op die tijd zegge en schrijven 20 wandelaars op de afgesproken plaats. De organisator had slecht nieuws: door het gebrek aan vrijwilligers waren er geen stempel- en verzorgingsposten onderweg. Hij had de tocht niet afgelast om ons de kans te geven de tocht toch te lopen.

Er waren in totaal 4 mensen die de tocht van 60 km wilden gaan lopen. We kregen één A4'tje mee. Op mijn vraag of dat de hele routebeschrijving was, werd bevestigend geantwoord. "Het is heel eenvoudig", zei de man, "je loopt via het strand naar het zuiden tot Wijk aan Zee. Kan niet fout gaan, steeds dezelfde kant op lopen. Als je daar bent, ben je halverwege en dan pak je de routebeschrijving erbij". We mochten niet meteen vertrekken want er kwam een tv-ploeg van het programma "Vandaag de dag", dat 's morgens om 7 uur op Nederland 1 wordt uitgezonden. Special van vandaag: dauwtrappen op het Noordzeestrand. De interviewer was razend enthousiast en wilde zeker de 60 km-lopers in beeld brengen: mensen die zomaar 60 km gaan wandelen... Het opnemen van de beelden bleef echter maar duren en duren en daarom zijn we (de 60 km lopers) om half 8 toch maar vertrokken.

Zeeweg

Zoals gezegd, de heenweg kon niet mis gaan. Links de duinen, rechts de zee en dat 4 ½ uur lang. Voorlopig heb ik voldoende strand en zee gezien! In Wijk aan Zee gerust met cappuccino en appelgebak en daarna begon de 'ellende'. De routebeschrijving was voor mij te beperkt en in een aantal gevallen voor meerdere uitleg vatbaar. Zo moest je bijvoorbeeld op een T-splitsing de Zeeweg op. Stond er links een bordje 'Zeeweg'

Dan ga je natuurlijk die kant op. Maar na een paar honderd meter zie je dat je weer naar het zuiden loopt en dat was de verkeerde kant op. Ga je terug, blijkt de andere kant op ook Zeeweg te heten. Daar stond alleen geen bordje. Dat overkwam me meerdere keren.

Speurtocht

Op een gegeven moment was ik het ongelooflijk beu. De routebeschrijving was weer eens niet duidelijk.

Op een parkeerplaats vroeg ik de weg aan een paar mensen. Als ze me toen hadden aangeboden om me naar Camper-

duin te brengen, was ik in de auto gestapt. en had ik me bij de start laten afzetten. Maar gelukkig deden ze dat niet. Ze wezen me de goede weg en de man zei: "Je hebt geluk, het is lang licht vandaag, je kunt nog flink wat uurtjes wandelen... Veel succes!" Een flink aantal kilometers ging mijn speurtocht door dorpjes en langs wegen. De laatste 15 km gingen door de duinen. En dat was natuurlijk prachtig. Om kwart voor 7 was ik terug in Camperduin.

Stempel

De volgende dag moest er nog één probleempje worden opgelost: ik had geen enkel bewijs dat ik in Camperduin gelopen heb, geen stempel, geen sticker, geen controlekaart.

Echt bewijs heb ik nog steeds niet, maar ik ben naar het strandpaviljoen gegaan en heb gevraagd of ze in mijn wandelboekje een stempel konden zetten waar in ieder geval het woord Camperduin op stond. Uiteindelijk doe ik het daar allemaal voor: een stempel.

En natuurlijk voor die 250 punten waarvan ik vind dat ik ze deze keer dubbel en dwars verdiend heb.

Wist je trouwens dat in elke plaats aan de Noordzee een 'Zeeweg' is!

-Frank Marchand-

De Ronde van Zuid-Limburg 2012

Op zaterdag 12 mei was de start van de Ronde van Zuid-Limburg vanuit Heerlen. Dit is een driedaagse wandeltocht met start en finish elke dag vanuit de Spuiklep, een accommodatie van Spoorweg Sport en Ontspannings Vereniging Heerlen. Er kon gestart worden vanaf 08.00 uur.

Toen de grootste groep gestart was begonnen wij aan de wandeling. We liepen langs het spoorwegemplacement naar station Heerlen. Net als in veel andere steden werd hier gewerkt aan renovatie van de wegen voor het station. Er was hier dan ook geen autoverkeer mogelijk hetgeen wel fijn was voor de wandelaars. We staken de spoorlijn tweemaal over. Daarop werd het Aambos bereikt. Na dit bos kwamen we langs de Oliemolen. Nabij sportterreinen werd Heerlen verlaten en wandelden we verder door Landgraaf. Via een fietsbrug staken we een nieuw aangelegde verkeersweg, de Euregioweg, over. Na het Schachtwiel, een Mijmonument, kregen we uitzicht op een van de langste trappen van Nederland. Aan een andere zijde van de berg lag Snowworld. Na enige visvijvers en kasteel Strijthagen werd op 7,3 km de verzorgingspost bereikt. We lieten ons een bakje tomatensoep goed smaken.

Daarop werd koers gezet naar stuwmeer Cranenweyer. Langs de oevers en over de Cranenweyerweg werd nu kasteel Erenstein bereikt. Hier liepen we ook over de binnenplaats van het kasteel.

Het kasteel stamt uit de 18de eeuw en in

het kasteel bevinden zich woningen en een restaurant. Aan de achterkant van het kasteel is een slotgracht. Door de Anstelvallei stroomt de Anstelerbeek en vormt enkele meren. Het verst van het kasteel gelegen meer is een stuwmeer, in de volksmond bekend als de 'Crane-weijer'. Boven op een heuvel aan het einde van de Anstelvallei loopt de spoorlijn Kerkrade richting Heerlen v.v. Omdat het aanleggen van het spoor langs de Anstelvallei een kostbare aangelegenheid was, werd dit spoor al snel 'Miljoenenlijntje' genoemd.

Na kasteel Erenstein liepen we langs de overzijde van de Cranenweyer terug. Daarbij liepen we ook nog langs de Anstelbeek. We kruisten de N299 via een brug en even later volgden we deze weg parallel. Na een visvijver werd in Eijgelshoven de grote rust op 13,5 km bereikt. Deze rust was gelegen in school De Schatkist. Hier komen we elk jaar met deze driedaagse.

Eijgelshoven werd aan de noordwestzijde verlaten. Opnieuw kruisten we de N299. Maar nu liepen we onder de N299 door. Even verderop liepen we ook onder een spoorlijn door. Daarop werd het Hulsbos bereikt en doorkruist. We kwamen in het centrum van Landgraaf. Bij de schoenenzaak Hen-

driks Schoenmode was een koffie/thee/frisdrankpost.

Landgraaf werd nabij buurtschap Heihof verlaten. Nu zetten we koers naar de Brunsummerheide. Op een kruising zagen we aan onze linkerhand op korte afstand het monument ter nagedachtenis aan de vermoorde Nicky Verstappen (13 maart 1987 - 10 augustus 1998). Op het monument stond de tekst:

Met vriendjes samen in een tent 's morgens verdwenen onze kleine vent Levenloos gevonden, hoe kan dat bestaan

Als ze kon spreken vertelde het ons de maan

Het was nu een monument tegen zinloos geweld. De ouders hadden in 2011 een plakkaat opgehangen waarbij ze de gemeente Brunssum dankten voor het onderhoud van dit monument.

Verderop kwamen we op korte afstand van het Brongebied Rode Beek. De Rode Beek zelf zagen we echter niet. Deze dag was, net als de andere dagen, het parkoers gedeeltelijk gewijzigd ten opzichte van voorgaande jaren. Bij restaurant Schrieversheide van Natuurmonumenten was op 25,0 km nog een rustpost. We lieten ons hier de latte macchiato goed smaken.

De menukaart gaf aan dat je hier meer dan honderd verschillende dingen kon bestellen. Het laatste deel van deze wandeling voerde nog langs zandafgravingen. De Euregioweg werd nog gekruist. De totale afstand bedroeg 30,9 km. Het was een mooie en zonnige dag geworden.

teau een kasteelachtige villa bouwen. De villa wordt omgeven door een parkachtige tuin die dateert uit 1928. Gebouwen als Hoeve Imstenrade, Benzenraderhof en Villa Imstenrade ademen nog altijd een bijzondere sfeer uit. Bij de biologische boerderij Benzenraderhof ontpringt de Geleenbeek. Benzenrade is

Op **zondag 13 mei** vervolgden wij de Ronde van Zuid-Limburg. Na de start liepen we naar de N281. Na de N281 sloegen we af en verderop liepen we langs de Geleenbeek. Na Hoeve de Aar werd de Welterwatermolen bereikt. Hierna zagen we bij het achterliggende meer talrijke vissers. We bleven de N281 min of meer parallel volgen naar Benzenrade. We kwamen langs een kapelletje dat echter gesloten was. De deur was van glas zodat we wel naar binnen konden kijken. In het verleden kwamen we hier met de Ronde van Zuid-Limburg vaak langs. Via het Imstenraderbos liepen we naar Imstenrade met het fraaie kasteel. Enige jaren geleden vond aan het kasteel groot onderhoud plaats. En nu stond het kasteel weer in volle glorie te pronken. Het kasteel stond wel enige honderden meters van de route af, maar op één punt was het kasteel heel goed te zien.

In de veertiende eeuw lag in Imstenrade een kasteel. De naam Imstenrade betekent 'ontginning rond een stenen gebouw' en geeft dus aan dat het een oud landbouwgebied is. In de hellingen werd vroeger op kleine schaal kalk, leem en grind gewonnen. In 1908 liet een rijke scheepsreder aan de rand van het pla-

een zeer oud agrarisch gebied met beschermd dorpsgezicht.

We kwamen bij een privé koffiepost van een bekend echtpaar uit Heerlen. Het was deze dag de 13de, maar een dag tevoren was bovengenoemd echtpaar 13 jaar getrouwd. Alsnog van harte gefeliciteerd.

We kruisten de A76 en sloegen daarna af over de Molsberg. Via de Peutschkensheiderweg werd Huls bereikt. Huls ligt op een hoogte van meer dan 200 meter boven N.A.P. Toen we daarop afdaalden naar Simpelveld hadden we dan ook zeer fraaie vergezichten, mede door het mooie zonnige weer. Op 8,4 km was bij restaurant De Keizerin te Simpelveld de eerste caférust.

We verlieten Simpelveld langs waterzuiveringsinstallaties en bereikten daarop buurtschap Bulkemsbroek. Bij Hoeve Vogelzang werd ons pad door weilanden beëindigd en over de verkeersweg liepen we toen naar Overeys. In Overeys kwamen we langs het fraaie kasteel Goedenraad. De onderzijde van het kasteel was door een haag niet te zien en kleine mensen zullen nog minder van het kasteel hebben gezien. Achter Huize Kastanjehof lag weer een mooi wandelpad. We hoorden in de verte het geluid van de stoomtrein.

Toen we bij Overeys het Nijswillerpad naar de spoorlijn volgden kwam even later een oude stoomtrein aangereden hetgeen wij op de gevoelige plaat vastlegden. In Nijswiller was een verzorgingspost op 13,0 km.

Nadat we Nijswiller hadden verlaten, kwamen we door Hilleslagen, Melleschet en Rott. Verder dwaalden we door het Elzetterbos naar Camerig. Bij restaurant en camping Rozenhof was op 19,7 km de grote rust. Doordat we inmiddels al ver in de achterhoede waren beland, waren er nu veel zitplaatsen vrij. Na de rust liepen we via Hoeve Vernel naar Volmolen, een watermolen. We verlieten Camerig langs de Geul. Het pad langs de Geul had aanvankelijk af en toe hele steile oevers en het was dan ook goed uitkijken. Het volgende traject naar Hurpesch en verder naar Mechelen vonden we één van de hoogtepunten van deze driedaagse. Door Mechelen en Hilleslagen werd Wahlwiller bereikt. Bij een café zaten op een terras allemaal wandelaars die ons goed kenden. Zij riepen allemaal wat naar ons. Omdat zij dus allemaal door elkaar riepen was er niets van te verstaan. Even verder in Wahlwiller was de verzorgingspost op 28,4 km.

Nu liepen we naar Eys. Het dorp was versierd met wit/rood gekleurde vlaggen. Eys werd verlaten over een lange steile trap. Hier voelde ik mijn knie. Daarop besloot ik na elke stap mijn andere been bij te trekken en niet bij elke trede een andere voet hoger te plaatsen en dat ging goed. In Trintelen kwamen we langs een oude waterput, die heel mooi was gerenoveerd. In Trintelen was op 32,6 km een post waar we, naar keuze, gratis citroenthee of bouillon konden krijgen.

In Mingersberg was bij de Bernardushoeve nog een rustmogelijkheid. Vanwege tijdgebrek besloten we deze rust over te slaan. Na kwamen we vervolgens door Ubachsberg. Ook deze plaats ligt meer dan 200 meter boven N.A.P. Verderop werd nog de A76-snelweg en de A79-snelweg gekruist alvorens de finish werd bereikt om

17:58 uur. De afgelegde afstand bedroeg 39,9 km.

Maandag 14 mei was alweer de derde en laatste dag van de driedaagse wandeltocht Ronde van Zuid-Limburg. Na kruising met de N281 kwamen we langs de Eikendermolen, een oude watermolen. Bij een oude plataan sloegen we af en zetten koers naar kasteel Terworm.

Vlakbij het voormalige adellijk goed Eyckholt staat de indrukwekkende "Eik van Terworm", zoals hij in de volksmond genoemd wordt. Het is echter geen eik, maar een plataan, die waarschijnlijk in 1749 geplant is ter gelegenheid van de geboorte van de erfopvolger op Terworm. De plataan is een van de weinige solitaire bomen die op het landgoed overgebleven zijn.

Net voor het kasteel liepen we nog door de Orangerietuin. We staken de A76-snelweg over. De brug over de A76 is aan beide zijkanten ingericht als een ecoduct. Nu werd kasteel Cortenbach bereikt. We besloten even van de route af te gaan en naar een binnenplaats van het kasteelterrein te lopen. Dit omdat we het nog erg druk op het parkoers vonden en hoopten hierdoor bij het vervolg van de wandeling rustiger te kunnen lopen. We liepen naar winkelcentrum Furenthela in Voerendaal. Daarbij kwamen we nog langs De Koffiemuele. Hier aten we de meeste dagen warm. Verderop liepen we langs vijvers. Bij één van de vijvers stond een

bankje mooi in de zon. We besloten hier een rust te nemen. Op dit soort banken zit een leuning. En de banken op de verzorgingsposten hebben geen leuning. We verlieten Voerendaal en kruisten de A79. In Barrier sloegen we af en

liepen naar Craubeek. In Craubeek kwamen we door een beeldentuin. Vooral de twee ooievaars leken levensecht. De beelden kostten euro 50 per stuk. Tegen de eigenaar zeiden we dat we de beelden wat zwaar vonden om in onze rugzak mee te nemen. Na wat klimmen werd in Klimmen op 9,3 km de verzorgingspost bereikt. Via buurtschap Dolberg werd Klimmen weer verlaten. Via buurtschap Walem liepen we nu naar De Kluis.

De voormalige kluis, op de plek van een houten schuilhut boven op een heuvel ten noorden van het Geuldal, werd in 1688 gesticht door Gerard Ernest Hoen van Cartiels, heer van Schaloen. De franciscaner pater Laurentius Ploumen was de eerste kluizenaar; een vrome kloosterling die verdreven en ontheemd was. De vierde kluizenaar, Arnoldus Haesen, had een bijzonder heremietenleven op deze plek. Vanuit zijn jeugd te Wijlre, waar hij opgroeide op een hoeve, had hij kruidenkennis en diergeneeskunde opgedaan. De kruiden uit het bos rond de kluis verwerkte hij in de 'Anthonius-broodjes', die veeboeren aan hun dieren voerden. De gezondheidsresultaten in de stal waren verbluffend, de kapel werd al snel te klein voor de dankbare veetelers. De kluis werd vergroot, De Gank (bedevaart) was geboren; het aantal pelgrims nam toe.

Een Bokkenrijdersbende, die hoorde van de gunstige financiële situatie, beroofde de kluizenaar en liet hem berooid achter. Er werden beveiligingsmaatregelen genomen. De ramen werden van tralies voorzien en de sloten werden verzwaard. Er zouden nog 12 kluizenaars volgen. De kleine St. Antoniuskapel (1690) met trapgevel en een dakruitertje, gebouwd met mergelstenen, werd in 1903 uitgebouwd met een lager driezijdig gesloten koor en een aangebouwde woning. De laatste kluizenaar vertrok in 1930.

We kwamen bij een spoorlijn waar bomen waren gekapt. Nu viel het heel duidelijk op hoe steil het hier omlaag liep naar de spoorlijn. We staken de spoorlijn over. Langs de Geul werd kasteel Oost bereikt. Hier ontbraken markeringen. Er waren werkmensen in de tuin van het kasteel bezig. Mogelijk dat zij de markeringen hadden weggehaald. Omdat wij hier al veel vaker waren geweest, wisten we wel hoe we verder moesten lopen. In het centrum van Valkenburg was een parkoerswijziging vanwege afgesloten wegen. De loop van de Geul werd hier ook gerenoveerd. De afgelegde afstand bedroeg 15 km.

Valkenburg werd langs de kasteelruïne verlaten. Er volgden een paar steile wegen en paden. We liepen nog op korte afstand langs de Wilhelminatoren, maar de toren zelf zagen we niet. Het volgende traject, nabij de Sibbergrubbe, was behoorlijk steil en we wisten dan ook niet zeker of we deze route gelopen zouden hebben indien het glad was geweest door regenval.

Door bosgebied Biebosch liepen we naar de Sint Jansberg. Vandaar hadden we een mooi uitzicht op Oud Valkenburg. Daarbij kwamen we nog langs de St. Jansboskapel.

St. Jansboskapel 1915 Oud Valkenburg. De kapel ligt aan de rand van Oud Valkenburg op een splitsing van twee veldwegen, de Sint-Jansbosweg en de Kapelkesveldweg in de schaduw van aangebrachte begroeiing. De kapel wordt omgeven door een lage haag. De kapel dateert uit ca. 1915.

De open wegkapel heeft een rechthoekig grondvlak en een zadeldak met rode dakpannen. De ingang wordt gesloten met een ijzeren hek en beschermd door plexiglas om vandalisme tegen te gaan. Hoog in de gevel is een kruis aangebracht, terwijl op de hoeken twee pinakels de kapel versieren. De mergelsteen is van binnen in verschillende kleuren geschilderd. Aan de wand is een kruisbeeld in reliëf aangebracht. Daarvoor staat op een altaar een beeld van Moeder en Kind. Naast de kapel staat een zitbank.

Toen werd kasteel Schaloen bereikt. Even verderop kregen we uitzicht op

kasteel Genhoes. We staken de brug over de Geul over bij de drie beeldjes. Toen bleek dat er ook nog een vierde beeldje is.

De Drie Beeldjes, een Calvariegroep, de enige "Calvaire" die Nederland rijk is, bestaat uit een kruis op een hardstenen niskapelletje, geflankeerd door twee kapelletjes. De kapelletjes dateren uit 1739, getuige ook de inscripties aan de bovenzijde ervan. De beelden in de kapel zijn kopieën uit 1973. Het kruis met corpus, beschermd door een zadeldakje, staat op een hardstenen Rochuskapelletje en dateert uit ca. 1900. De mergelstenen niskapellen met beelden van Maria en Johannes staan op een hardstenen sokkel. Aan de overzijde in de dikke boom (links van het bruggetje) ziet u een Mariabeeldje met kind. Dit is het vierde beeldje.

Opnieuw was er een parkoerswijziging. Dit jaar volgden wij de parkoersbeschrijving niet. De markering was prima en zonder de beschrijving is het makkelijker lopen. Nadat we de spoorlijn waren overgestoken liepen we onder langs de Dolkesberg. Daarna

kwamen we nog langs bungalowpark Schin op Geul. Door de buurtschappen Walem, Koulen en Termaar werd de laatste verzorgingspost in Klimmen bereikt. De afgelegde afstand bedroeg 23,2 km.

Verder liepen we naar Craubeek. Bij het kapelletje waren we op de heenweg ook al geweest. Maar de pijlen van de heenroute waren nu verwijderd. Daarna kwamen we in Barrier dat op zijn Limburgs 't Breer wordt genoemd. De A79 werd gekruist.

Langs een golfterrein en de spoorlijn Valkenburg-Heerlen werd station Voerendaal bereikt. Hier hadden we op een bankje nog een laatste rust. De temperatuur was inmiddels opgelopen naar waarden rond de 19 graden en dat was vrij warm in vergelijking met de andere wandeldagen. Via kasteel Ter Worm werd de finish bereikt. Het waren weer drie hele mooie dagen geworden met mooi wandelweer. We willen de organisatie dan ook hartelijk danken voor deze tocht.

-Henri Floor-
www.henrifloor.nl

PRIKBORD

JUBILEUMTOCHT SV FORTUNA '67

SV Fortuna '67 uit Sint-Oedenrode bestaat dit jaar 45 jaar en organiseert via de afdeling Sportief wandelen/Nordic walking op **zondag 16 september 2012** een groots wandelevenement met deelname voor iedereen.

De afstanden welke gewandeld kunnen worden zijn 5, 10 en 20 km. De uitgepjlde routes voeren langs de mooiste plekjes van Rooi en zijn voorzien van diverse rustpunten. De route van de 5 km is speciaal voor de familie en ook toegankelijk voor kinderwagens/buggy's/rolstoelen en scootmobielen.

De start is vanaf het clubgebouw van SV Fortuna'67 aan de Zwembadweg 62, Sint-Oedenrode. Dit is schuin tegenover de ingang van camping de Cambiance op de Kienehoef.

Het inschrijfgeld bedraagt €3,00 per persoon en voor kinderen tot 12 jaar gratis (onder begeleiding).

Voor iedere deelnemer die de tocht uitloopt is er een leuke herinnering na afloop.

De starttijden van de verschillende afstanden zijn:

De 5 km van 10.00 uur tot 13.00 uur.

De 10 en 20 km van 9.00 tot 12.00 uur.

Ook Nordic Walkers zijn van harte welkom.

Voor verdere informatie
zie onze website
www.fortuna67.nl
of bel 0413-476748

Levende geschiedenis, de verhalen verteld

Anne Frank is er nooit geweest maar voor veel van de 107.000 Joden die uit Nederland zijn weggevoerd, was de Hollandsche Schouwburg het startpunt van de laatste reis die ze zouden maken.

Jan Dokter verloor twaalf familieleden in de Tweede Wereldoorlog en volgde hun voetsporen van Amsterdam naar Westerbork. Samen met Johan Vellinga maakte hij er een LAW van, dat op 27 januari, Holocaust Memorial Day, werd geopend.

In OLATNieuws deed Rinda Scheltens al verslag van vier etappes. Dit is deel 5, Amersfoort-Schothorst - Harderwijk 38,5 km

Het is koud en het regent. Ik zou thuis kunnen blijven, maar wandelen is een heerlijke verslaving en ik heb een shot nodig. Zonder overstappen bereik ik het startpunt voor vandaag: Amersfoort-Schothorst. Gehuld in een poncho laat ik de stad achter me, alhoewel er aan de horizon weer nieuwe gebouwen lonken. Er zijn vooral weilanden, met en zonder koeien en de eerste maisplanten steken hun kopjes boven de zwarte aarde uit. Na een uurtje bereik ik Nijkerk. Hier zet ik mijn MP3-speler aan, waar ik van tevoren de verhalen op heb gedownload van het Westerbork Luisterpad. Verhalen van getuigen, burens, neven en nichtjes, over het leven en de gebeurtenissen van toen. Zoals de zelfmoord van het slagersechtpaar Bram en Saar in 1941. Joden die niet eens gelovig waren, zelfs varkensvlees verkochten. Toch

kregen ze een oproep om op het gemeentehuis te verschijnen. Ze durfden het niet aan, waren bang om hun goede levensstijl te verliezen. Liever dan wachten op het onvermijdelijke, kozen ze hun eigen weg. Door naar de stemmen te luisteren van mensen die hen kenden, die nog weten dat ze het nieuws hoorden en voelden 'dit is niet goed', krijgen de overledenen een hart en een gezicht. Het zijn geen anonieme namen meer, maar mensen met wie je mee kunt voelen.

Integer

Indrukwekkend is ook het verhaal van burgemeester Zwaantinus Bruins Slot, verteld door zijn dochter. Een jonge, zeer integere man, die vanaf het begin er alles aan deed om 'zijn' Joden te beschermen. Ontloeg geen Joodse ambtenaren, weigerde borden 'Voor

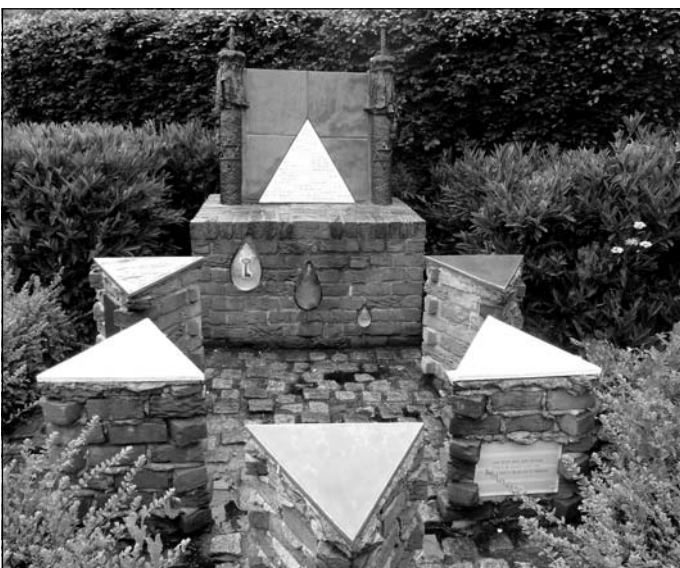
Joden verboden' op te hangen en hield de Joden binnen zijn gemeente door ze te laten werken aan het riviertje De Laak. Zijn dochter Jo van der Hoening – Bruins Slot herinnert zich hoe ze telkens afscheid namen, verwach- tend dat vader niet zou terug-

keren als hij weer eens op het matje werd geroepen. Maar steeds kwam hij ermee weg. Eind maart 1943 moesten de Nijkerkse Joden zich dan toch melden in Kamp Vught. Zijn dochter leest zijn dagboek aantekeningen voor. "Van mijn zijde beloofde ik dat zodra de oorlog over was, ik ze weer zou ophalen, waar ze zich ook bevonden, in Duitsland of Polen. Ik meen het en wil het ook graag geloven."

Sleutel

Hoewel de verhalen aangrijpend zijn, merk ik dat het voor mij niet werkt, de geluidsfragmenten op mijn MP3. Het verkeer raast langs, waardoor woorden verloren gaan in geruis van banden op nat asfalt en motorgeronk. Zelfs het geritsel van mijn poncho is teveel. Mijn aandacht is verdeeld en ik wil deze verhalen zorgvuldig, in stilte beluisteren. Een rustiger plek opzoeken is lastig. De route voert dwars door het dorp er is geen ontkomen aan het verkeer. Ik besluit de verhalen te bewaren voor later, thuis achter de computer. Verder dan. Op een hoek van een straat staat het Joods monument van Nijkerk. Gekleurde stenen vormen samen een Davidsster, die een boekrol ondersteunen waarop de namen van de slachtoffers zijn aangebracht. De steen huilt drie tranen. Twee bevatten een sleutel van de voormalige synago-

ge, de derde is leeg, het gat symboliserend dat het verdwijnen van deze mensen heeft achtergelaten.

Bedreiging

Over een stukje voormalige spoorlijn verlaat ik Nijkerk. De route wordt iets groener en er verschijnen meer en meer bomen langs de weg. Dan, tot mijn grote plezier, een zandpad. Even later is er zelfs een nauw bospaadje dat meanderend door het frisse loof huppelt. Als ik op een bankje zit om wat steentjes uit mijn schoen te pulken, merk ik dat het droog is geworden. Nu ik mijn plastic poncho uit kan doen, hoor ik weer vogels. Talloze spechtenjongen piepen om het hardst om voedsel, verborgen in het beschutend hout. Er is een heidegebiedje van Natuurmonumenten met een lege schaapskooi en een boom vol wildgebreide patronen, waar vogels draadjes uit kunnen halen om hun nesten mee te bekleden. Wanneer ik langs een weiland loop, vliegen enkele kieviten op. Blijkbaar vinden ze me een bedreiging voor hun kroost, want al gauw duiken ze om de beurt op mijn hoofd af. Ik onderdruk de neiging om weg te duiken, ze komen nooit heel dichtbij en zijn ongevaarlijk. Het is best amusant, om die grote vogels (van zo dichtbij tenminste) op je af te zien komen en net voor ze op mijn kruin neerstorten weg te zien draaien. Gelukkig is het weiland niet lang en algauw keren ze terug op hun nesten, er vast van overtuigd dat ze me hebben weggejaagd.

Putten

Langzaam nader ik Putten. Een dorp in een macaber rijtje. Lidice, Distomon, Maillé, Oradour-sur-Glane. Dorpen waar de Nazi's hard toesloegen, als vergelding voor aanslagen. Ik had er al wel iets van gelezen, maar het was nog niet doorgedrongen. Tijdens de razzia van 1 en 2 oktober 1944 zijn 659 mannen uit dit dorp weggevoerd. 71 werden vrijgelaten of sprongen uit de trein naar Neuengamme. Slechts 48 van de 588 mannen die in dit concen-

tratiekamp aankwamen, keerden terug. Aan de rand van het dorp staat het beeld van een weduwe. Jong nog, met neergeslagen ogen. Haar gezicht is gericht naar de Oude Kerk, vanwaar de mannen werden weggevoerd. Naast het Herdenkingshof staat een klein gebouwtje, een Gedachtenisruimte, met informatie over de tragedie die zich hier voltrok. Het gelovige Putten was een verzetshaard, vanuit het geloof diende onrecht immers bestreden te worden. Het geweer weigerde, de aanslag mislukte. De Nazi's overleefden en besloten een voorbeeld te stellen. Nadat de mannen waren weggevoerd, werden 110 huizen platgebrand. De vlammen waren tot in Ermelo te zien. In de Gedachtenisruimte wordt het leed voelbaar. Briefjes, door de mannen uit de trein gegooid. Foto's. Verhalen. Steeds minder Puttenaren bleven er over, vele bezweken aan het harde werken op een mager rantsoen. De dominee in Duitsland, die zorgde dat de doden met respect werden begraven. En dan

die muur, met veel te veel namen. Het is maar een klein gebouwtje, maar hier is het dan eindelijk volkomen stil.

Lafheid

Nog één keer zet ik mijn MP3 aan voor het verhaal over de burgemeester van Putten, Klinkenberg. Hoe anders dan de stille kracht van de Nijkerkse burgervader. Een NSB-er, een Jodenjager. In de bossen en landerijen rondom Putten fanatiek op zoek naar alles wat Joods en anti-Duits was. Iemand die wantrouwen zaaide. Pas in het laatste oorlogsjaar brak hij met de NSB en werkte Duitsers tegen. Ik geloof geen moment dat de man daadwerkelijk tot inkeer is gekomen, maar vermoed dat hij probeerde zijn hachje te redden. Toch werpt het een interessante vraag op. Kan er zelfs uit lafheid iets goeds voortkomen? Het verhaal, het contrast tussen de burgemeesters van Nijkerk en Putten, illustreert hoe groot de invloed van moed, maar ook van haat kan zijn. Toch heb ik zo mijn vraagtekens bij dit fragment. Het eindigt met de oude stem van Evert Hamstra. De voice-over doet het voorkomen alsof zijn reprimande bij de burgemeester iets te maken had met diens onvermoeibare speurtocht naar de Joden, legt die link in duidelijke beoordelingen. Maar nee, de knaap had de burgemeester een zuiplap genoemd. Het loopt met een sissers af. Voegt dit echt iets toe? Het toont wat een kleinzielig mannetje de burgemeester was, maar op de een of andere manier vind ik het fragment niet passend bij het Westerborkpad.

Frische kamers

Na Putten besluit ik verder te gaan naar Harderwijk. Het is nog vroeg en ik heb tijd. Kort nadat ik het spoor ben overgestoken, kom ik bij kasteel De Vanenburg. Een echt kasteel is het niet, eerder een groot landhuis, achter een zwierig hek. Er worden nu conferenties gehouden en gezien de vele bewakingscamera's die de parkeerplaats in de gaten houden, zijn het geen occasions die hier worden gestald. In de oorlog was hier een werkkamp, van arbeiders die een stuk Zuidoerzee moesten droogleggen. Uit de brieven van David Brandon aan zijn vrouw blijkt dat de arbeiders het relatief goed hadden. Voldoende eten, 'frische kamers' en het werk werd zelfs betaald. Toch was het schijnveiligheid, is 'goed' een misleidende term wanneer je leven niet meer van jou is. In oktober 1942 werden de arbeiders naar Duitsland gevoerd. David Brandon keerde niet terug.

Heide

Hierna volgt er bos en ik ben weer even gelukkig. Een prachtig beekje slingert langs de voeten van statige beuken en het enige wat de foto ont-

siert, is een dode boom van ongeveer twee vuisten dik die het water overspant. Ik kijk, ik twijfel. Hoe zwaar kan een boom zijn? Ik glij en glij naar beneden, tot mijn voeten het water net niet raken. Met horten en stoten weet ik het houten lijk om zijn as te draaien, tot de beek er weer ongeschonden bijligt. Zo is de foto veel mooier. Tevreden vervolg ik mijn weg. Bij de Groevenbeekse Heide word ik over het fietspad gestuurd, maar parallel ligt een zandpad, met uitzicht op de hei. Ik loop Ermelo binnen en weer uit.

Medewandelaars

Vlak voor Harderwijk zie ik in de verte twee andere wandelaars. Ze slaan rechtsaf, net als ik zo dadelijk ga doen. Zou het? Wanneer ik ze heb ingehaald, blijkt dat de oudere dames ook het Westerborkpad lopen. Een stukje maar, vanaf Putten tot hier. Ze lopen het pad niet op volgorde, maar pikken telkens een stukje hier en daar. Ik kan ze vertellen dat Amsterdam zeker de moeite waard is om nog eens te lopen en dat de route er goed beprijd is. Maar ze hebben duidelijk geen zin in een praatje, want al bij het eerstvolgende stoplicht doen ze een poging

om me kwijt te raken. Jammer. Ik geef ze hun zin en loop door. In gedachten verzonken loop ik het Joodse kerkhof voorbij. Ook de diverse onderduikadressen die ik vandaag ben gepasseerd, zijn ongemerkt aan me voorbij gegaan. Door de regen en doordat de route zo goed beprijd is, heb ik het boekje vandaag in mijn rugzak gelaten. Is dat erg? Ik besluit dat ik na de eerste etappes wel genoeg begraafplaatsen heb gezien en ga niet terug. Even later ben ik alweer op het zo vertrouwde station Harderwijk.

-Rinda Scheltens-
(wordt vervolgd)

Noot van de redactie: De gids behorend bij het Westerborkpad is verkrijgbaar bij de OLAT-wandelboetiek of te bestellen via onze website.

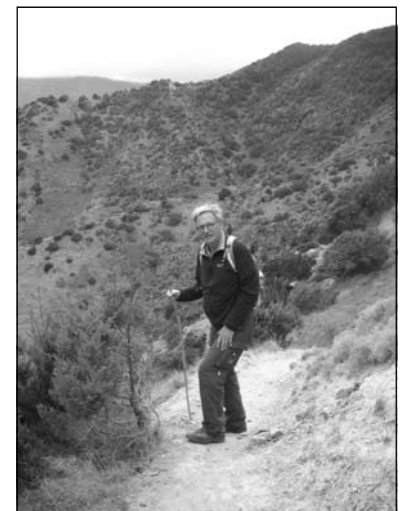
Ter nagedachtenis aan Santa Clara

Van Vallehermoso naar de Ermita Santa Clara

Gomera, is een van de kleine Canarische eilanden. Om dat eldorado beter toegankelijk te maken worden oude muilnierpaden opgeknapt en oude verbindingroutes hersteld. Ook de kaarten worden steeds talrijker, zij het dat de ingetekende wandelroutes allemaal niet even nauwkeurig zijn of allemaal nog bestaan. Sinds kort kent het eiland een aantal gemarkeerde wandelingen. Twee lange afstandspaden (rood-wit) en enkele rondwandelingen (geel-wit). Verder zijn er veel ongemarkeerde paden. Rust, zon, zee, wind en een wandeleldorado met steile hellingen en diepe kloven. Dit is het derde verslag van zomaar een wandeldag op het eiland.

Van Vallehermoso naar de Ermita Santa Clara en natuurlijk met een grote boog weer terug. Dat hebben we al ooit eerder gedaan. Daarom zoeken we een variant. Nu niet linksom, maar rechtsom. Bovendien willen we via een voor ons onbekende route, die sum-

mier op een kaart in het wandelboekje aangegeven is, afdalend weer terug. De Ermita Santa Clara is een kapelletje dat aan Sint Clara gewijd is. Zij was een volgelingen van Sint Franciscus van Assisië, leefde op water en brood en liep op maandag, woensdag en vrijdag

blootsvoets. Vandaar dat wij zekerheidshalve de tocht toch maar op donderdag doen. O ja, en behalve water en brood nemen we ook een appeltje mee en zit er worst tussen ons brood. Je hebt arme pelgrims en verweerde wandelaars.

Leven en dood

We vertrekken vanuit het laaggelegen (186m) Vallehermoso via dezelfde trappen omhoog als een paar dagen geleden op de terugweg naar Chorrros d'Epina, de wonderbronnen. Nadat we voor driekwart het dorp uit zijn, gaan we echter rechtsaf en volgen de asfaltweg om even later de weg naar het kerkhof in te slaan. Het kerkhof is letterlijk het einde, hier houdt niet alleen het leven op, maar ook het verkeer, het asfalt en de bebouwing. In de Griekse mythologie volgt hierna het dodenrijk, te bereiken via een overtocht over de rivier de Styx met de veerman. Hier geen Styx of veerman, maar een beek en een brug. Aan de overkant geen dodenrijk, maar een landje vol van melk en honing. Bananen, papaja's, sinaasappelen, groente en een grasveldje, begraasd door een aantal geiten. We blijven even staan en laten de kleuren op ons inwerken. Behalve het geel, groen en oranje van het fruit, zien we ook de paarse bloemen van de bougainville beneden ons. In de verte licht het grijs van de 'suikerbroodrots' El Cano op in de zon. Alleen het felle hardblauw van een garage in het dorp vormt een vloekend contrast.

Wandelstok

We lopen verder, langzaam stijgt het pad. Na een half uurtje komen we langs een verlaten huisje tussen wat verwilderde struiken. Voorzien van een – niet meer werkend – waterreservoir. Ik dring door de struiken naar binnen. Alleen een oude matras en wat graffiti. Tegen de muur staat een grote plaat asbesthoudend eterniet. Verder niks te beleven. Ik keer terug naar het pad. We lopen door, het pad begint na een poosje steeds steiler te worden. Tijdens een rustpauze komen er vier Engelsen voorbij, de enige wandelaars tot nu toe. Hoewel een wandeleiland, loop je op La Gomera elkaar niet te verdringen. Je bent blij als je een enkele keer iemand tegen komt.

Op een wat vlakker gedeelte komen we door een bosje stevig bamboeachtig riet, van het soort dat hier wel

als wandelstok gebruikt wordt. Hier en daar liggen er stokken op de grond. Ik zoek er een stevige lange uit, haal de ietwat pulverachtige buitenste laag eraf en hou een glimmende wandelstok over. Hierna wordt het pad nog steiler. Het klimt langs de haarspeldbochten als een kurkentrekker omhoog langs de flanken van de Teselinde (876 m). Higgend gaan we verder. We horen stemmen. Steeds luider. Op eens botsen we in een bochtje tussen de struiken bijna op twee Duitse vrouwen. Een verrassend gelach. We kennen elkaar. Uitgerekend in deze week zijn we elkaar al op drie verschillende plaatsen op het eiland tegengekomen. Driemaal een praatje, driemaal vragen naar de tocht en driemaal op een kruispunt van verschillende routes. Driemaal onderweg naar een kapelletje. Toeval? We zijn gelovig noch bijgelovig. Driemaal is scheepsrecht, zeggen we. Maar driemaal wat? Alla, na een poosje kletsen gaan we verder.

Op naar de ermita

Onverwacht houdt de klim op. We lopen langs een houten balustrade. Tussen de bomen door hebben we hier en daar een prachtig uitzicht op de Cumbre de Chigueré, een smalle bergrug waarover we straks verder lopen en over de Barranco de los Guanches, een diepe kloof waarlangs we later willen afdalen. We zien een kleine finca (boerderij) op de helling tussen de bomen en vermoeden dat daar wel een pad naar beneden zal lopen, een

van de mogelijkheden voor de terugweg.

Wat doe je hier?

Hè, hè, eindelijk arriveren we bij de ermita, gewijd aan de nagedachtenis van Santa Clara, maar helaas zoals gebruikelijk op slot. We zitten nu op 740 m en hebben er 550 meter klimmen opzitten. Tijd voor wat rust en een broodje. We kunnen kiezen voor een houten bank met prachtig uitzicht over zee tot aan La Palma of een stenen bank met rugdekking tegen de hierboven bijna altijd waaiende wind. We kiezen voor het laatste en zitten naast de ermita in het gezelschap van twee scharrelende hanen en een kip. Het is stil rond de ermita. Dat is ongebruikelijk. Er lopen behalve diverse voetpaden ook enkele zandwegen naar toe, zodat je hier zelfs met een auto kunt komen.

Plotseling komt er vanachter het kapelletje een (erg) oude man tevoorschijn. We groeten elkaar en beantwoorden daarna aan het gebruikelijke ritueel – waarvandaan en hoe lang hier? Hij bekijkt mijn wandelstok eens, grijpt zwijgend zijn zakmes en begint de knoesten eraf te snijden. Daarna komt er nog een punt aan de stok en wordt hij weer neergezet. Na mijn bedankje draait hij zich nog steeds zwijgend om en loopt weg. Met het gevoel een onhandige toerist te zijn die niet eens weet hoe hij een wandelstok moet snijden laat hij me achter. Even later zie ik hem weg schuifelen, met twee grote zakken op z'n rug. Waarheen, waarvandaan? Een eind verder ligt een huisje, verder niets, behalve het dorpje Arguamul aan de andere kant van de bergrug, zo'n 400 m. lager. We zullen het niet weten. Je vraagt nu eenmaal niet aan een locale inwoner 'wat doe je hier?' Bovendien is mijn Spaans te erbarmelijk.

Een pad dat geen pad is

We gaan verder. Een prachtig smal kronkelend paadje leidt ons langs een afgrond over de bergrug met schitterend uitzicht op de laaggelegen kust

met witte snorren van de aanstormende brandinggolven. Uiteindelijk komen we op een brede zandweg uit. Hier gaat volgens de kaart uit het boekje een pad naar beneden. Op de andere kaart die we hebben, staat niets. Er is ook niets. Slechts struiken op een steile helling en in de verte de Ermita de la Virgen de Guadeloupe, geschonken door een rijke emigrant. We blijven ons afvragen waarom ook deze kapel, zoals de meeste, op een eenzame plek staat. We zouden er heen kunnen lopen om vervolgens steil af te dalen naar de kust, naar Playa de Vallehermoso. Maar dan moeten we de lange saaie asfaltweg terug naar Vallehermoso nemen. Daar hebben we geen zin in. We keren over het brede pad terug richting Ermita Santa Clara. We zien flinke erosie op de bergrug. In brede geulen is het regenwater naar beneden gestroomd, heeft hopen steen, zand en gruis over de weg gespoeld en vervolgens de diepte in, de volgende helling af. Houten schotten (oud) en stenen muurtjes (nieuw) moeten daar verandering in brengen. Zo te zien lukt dat maar tijdelijk. Er lopen volgens het boekje vanaf de zandweg nog meer paden naar beneden. We komen bij de volgende. Dit is inderdaad een pad en dat kennen we. Hier zijn we in 2009 al eens langs naar boven geklommen. Soms op handen en voeten. Steil en gruizig, zeker nu het al lange tijd droog gebleven is. We lopen door. Het volgende pad begint als een zandweggetje tot aan een huis-

je. Duidelijk. Ware het niet dat er op een bord met grote slordige letters de tekst 'Vallehermose, camino, 300 m' gekalkt staat, met een grote pijl in de richting van waaruit we gekomen zijn. Dan toch maar terug naar het steile pad. Het is inmid-

dels gemarkeerd. Na een poosje komen we op een omheind terrein. Het bordje 'hek sluiten, hier loopt ve'e' (geiten), staat er nu in 3 talen, vorige keer alleen in het Spaans. Er is nog meer veranderd. Hier en daar zijn er treetjes gemaakt op wat vroeger een roetsjbaan was.

Diehards

We dalen, dalen en dalen. Spiraalsgewijs over een kleine bergkam naar beneden lopend zien we tussen de boomheide door een klein huisje liggen. Nog 5 haarspeldbochtjes te gaan, schat ik. Het blijken er tien te zijn. Het huisje zelf is omgeven door bougainville, hibiscus en grote gele (trompet?) bloemen. Zo te zien nog bewoond. Andere woningen langs de kloof zijn al lang verlaten. Alleen deze, helemaal achterin de kloof, ver van ieder dorp en alleen per ezel en te voet bereikbaar is nog bewoond. Diehards.

Een twintigtal meters verder begint de vroeger zo vruchtbare, maar nu hopeloos verlaten kloof, de Barranco de los Guanches. Hier 2 meter breed en nog geen meter diep. Een viertal grote gele pompoenen van een halve meter doorsnede liggen te rijpen.

Hier zou het andere pad volgens het boekje moeten uitkomen, maar niks daarvan, geen pad, geen bord, geen andere markering, dus lopen we de enige kant op die we kunnen. We weten dat we zo toch wel in Vallehermoso komen.

Het slingerende pad loopt bovenlangs de steeds breder en dieper wordende kloof. Nu inmiddels 200 meter breed en een kleine kerktoren diep. Het pad loopt omhoog, eerst als vals plat, daarna steiler. Dat moet wel, want de volgende bergrug ligt zo'n honderd meter boven de bodem van het dal. We komen op de Lomo San Pedro, zoals de rug heet. Hierna gaat het weer stevig naar beneden, zij het niet zo steil als vanaf de Cumbre.

Een paar honderd meter lager bereiken we de eerste uitloper van de bebouwing van Vallehermoso. Hier bekijken we nog even de botanische tuin vanuit de hoogte totdat we uiteindelijk beneden in het dorp aankomen. Moe, met knikkende knieën vanwege het lange afdalen komen we bij een sap- en koffietentje aan op het centrale plein. Twee hele grote glazen verse mangojuice. Heerlijk!

Nog een paar honderd meter naar de auto en een uurtje rijden en we zijn rond de schemering weer thuis in ons appartement.

-Kees van Vessem-

Een bijzondere pelgrim op weg naar Compostela

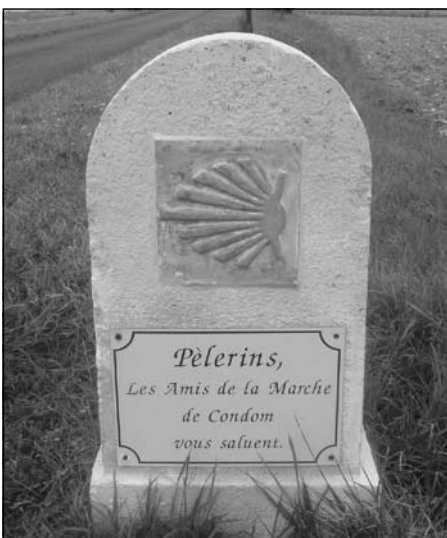
17 september (slot vorige aflevering)

Tijdens het tafelgebeuren overpeins ik de verschillende tafelgewoontes in de landen om ons heen. In Groot-Brittannië en Ierland is een uitgebreid ontbijt gebruikelijk en als je daar voor een continental ontbijt kiest, krijg je het sobere van de Fransen voorgezet. Die ontbijten alleen met stokbrood en wat jam. De lunch of het diner is wel uitgebreider met vaak kaas. Je moet het hier echter wel met maar 1 bord doen en maar 1 bestek voor de hele maaltijd. Met stokbrood maakt men dan het bord schoon voor het volgende gerecht. Salade is bij ons een groente bij het hoofdgerecht, maar wordt hier als zelfstandig gerecht of als voorgerecht gegeten. Ook de wijze van betalen is bij de Fransen totaal anders dan bij ons in Nederland. Je ziet hier iedereen cheques uitschrijven voor de kleinste bedragen, iets wat bij ons als lang verleden tijd is.

18 september

Na de goede warme maaltijd van gisteravond en een selfmade ontbijt ga ik al voor 8 uur op pad. Bij Abrin besluit ik de plaats van de legende over de katten maar voor lief te nemen en de alternatieve route te volgen. Hier tref ik weidse uitzichten. De regen van vannacht heeft niet alleen het stof doen verdwijnen, maar zorgt er nu ook voor dat ik na een poosje op klompschoenen lijk te lopen. De vette grond blijft aan mijn schoenen plakken, die nu wel een kilo zwaarder lijken.

Vanochtend komen tijdens de wandeling verschillende gedachten bovendrijven over het verloop van mijn leven. Mijn echtgenoten, waar ik goede tijden mee heb beleefd. Gerrie, mijn

eerste grote echte liefde, Petra waar ik twee fijne dochters mee kreeg en Conny waar ik morgen alweer 11 jaar mee getrouwd ben. Dan zijn er nog die vele vriendinnen, die ik niet met naam ga noemen, maar waar ik dierbare en dankbare herinneringen aan heb. Ik kom ook tot ontdekking, dat het nagevoel bijna allemaal vriendinnen zijn geweest die een grote rol in mijn leven speelden. Ik kan me slechts drie vrienden herinneren, die ik ook echt in dit kader kan meenemen.

Dat is dan Evert, zijn achternaam ben ik kwijt, uit mijn lagereschooltijd. Hij woonde in de buurt van de Vialantlaan/Hoefkade in Den Haag. Zijn vader was bij de Marine en werd uitgezonden naar Nieuw Guinea. Hij verhuisde helaas naar Schagen en ik heb daarna nooit meer iets van hem gehoord.

Verder Ruud Pronk, ook uit Den Haag, waar ik vaak thuis kwam een veel potjes jokerde samen met zijn moeder. Met hem heb ik zelfs een keer in een echte arrestantencel gezeten in verband met kerstbomenroof tijdens oud en nieuw. We zaten ook samen op school en hebben daarna ook samen als kok gewerkt in een restaurant. Later had hij zelf een strandtent, maar na zijn huwelijk verwaterde het contact. Hoe zou het nu met hem zijn?

Dan Jan van de Ven, die ik bij OLAT leerde kennen. Samen hebben we ontelbare routes uitgezet. Hoe vaak dron-

ken wij gezellig een bakje koffie bij Pa en Ma van de Ven in de keuken aan de Slievensestraat in Someren. Na zijn verhuizing naar Veghel en die van mij naar Weert, ging ook dit contact grotendeels verloren. Ik herinner me echter nog goed hoe we samen de Amsterdamse Ommegang wandelden en ook het etentje bij de Hoppenhof in Geldrop.

Zo mijmerende kom ik bij de Eglise Saint Germaine en steek ik een kaars op voor iedereen die hiervoor door mijn herinneringen ging. Maar ook een kaarsje voor mijn moeder en vader Piet, die altijd goed voor mij zorgden, maar waarvoor ik de waardering misschien te weinig heb laten blijken. Ook voor mijn vader Henk die ik maar zo kort als vader heb gekend.

In Cordon bezoek ik de kathedraal, er worden op dat moment een aantal jonge kinderen gezegend of gedoopt door een priester, het is een hele informele gebeurtenis. Op het plein staat een beeldengroep die d'Artagnan en de drie musketiers moet voorstellen uit de roman die zich hier afspeelde.

De dag verloopt zoals ik hem beleef. Het is nu 12 uur en ik zit met een zak druiven even uit te rusten in de zon op een bankje aan de Blaise. Ik wil door naar Montréal, nog 17 km. Bij Larresingle laat ik me niet verleiden om daar te overnachten, maar neem wel

een korte pauze om iets te eten. Er dreigt even regen, maar dat gaat vlug over.

Ik kom bij de oude brug, die omstreeks 1254 speciaal voor pelgrims is gebouwd door het aartsbisdom van Santiago. Er staat een camper geparkeerd en even komt de gedachte bij mij op om heet water te vragen voor koffie, maar ik ga toch maar door. Ik wandel langs een hoge bomen rij, als het begint te regenen, maar de bomen vangen nagenoeg alles op. Als ik bij het einde van de rij komt schijnt de zon weer. Ik passeer de kerk van Routges, die staat midden tussen de wijngaarden. Later lees ik dat die kerk 2 ingangen heeft: een voor rechtschapen lieden en een voor mensen van bijzonder laag aanzien. Zo benadrukten ze dat in de middeleeuwen.

Uiteindelijk bereik ik het bordje Montréal du Gers en daar begint het weer te regenen. Even schuil ik bij een oude wasplaats, maar ik wil zo vlug mogelijk door naar mijn slaapplaats. Ik trek de poncho aan en ga door de regen verder. Bij een kerkhof krijg ik een tweede kans om te schuilen, maar ook hier ga ik door. Even later wordt dat afgestraft, want het houdt nu op met zachtjes regenen. Ben blij dat ik de kerk bereik, maar van het plein waar volgens de gids alles is wat een wandelaar zich kan wensen, krijg ik niets mee.

Doorweekt kom ik aan bij 'Le Relais Saint Jacques', de ontvangst is een beetje afstandelijk omdat ik niet heb gereserveerd. Maar er is nog plaats, ik krijg zelfs een bed in een 2 persoonskamer. Hopelijk staan die vuile glazen op de bar er nog maar net! De douche is goed, maar er is helaas geen internet en hoe de maaltijd is, zal ik vanavond wel zien. Dat is echter een verkeerde inschatting. Het blijkt een goed verzorgde maaltijd te zijn, maar omdat ik niet had gereserveerd en de vrouw er alleen voor staat, is ze een beetje ontdaan door mijn komst. 's Avonds staat ze om 23 uur nog af te wassen en 's morgens om 07.00 uur staat het ontbijt alweer gereed.

19 september

Na het ontbijt ga ik direct weer op pad. Ik zie een fazant die zich schuil houdt, in de buurt hoor ik regelmatig de schoten. De vraag is of de vogel dit seizoen de braadpan zal ontlopen?

Het loopt al gelijk erg prettig deze morgen, met vrijliggende paden langs de velden. Regelmatig tref ik ook een stukje bos en daarna gaat de route hoofdzakelijk via een oud spoortracé.

Bij Lamothe begint het te druppen en of het zo moet zijn, er is een picknickplaats onder een afdak. Daar eet ik eerst de druiven op die nog over zijn van gisteren en doe dan rustig de hoes om mijn rugzak. Voor de zekerheid doe ik ook de poncho om. Nog geen 5 minuten later schijnt de zon weer volop en krijg ik het warm onder de poncho.

Er volgt weer een schitterend stuk over het traject van de oude spoorbaan. Soms waan ik me in een regenwoud. De vogels fluiten het hoogste lied en af en toe hoor ik ook het krijsen van een gaai of een ekster. Terwijl ik zo met de gedachte loop wat het toch mooi zou zijn als hier ook een bankje zou staan, gaat mijn wens na een paar honderd meter al in vervulling. Nu gaat de poncho uit en blijf ik nog even genieten van het gezang van de vogels.

Bij de kathedraal in de plaats Éauze zie ik dat er een internetverbinding is bij een restaurant. Daar kan ik mijn foto's kwijt op Picasa en mijn blogs verwerken.

Ondertussen gebruik ik een omelet met een glaasje wijn. Net als ik weg wil gaan, zie ik dat Andreas ook binnen zit. Nog geen vijf minuten geleden las ik op zijn blog dat hij in Condom zou zijn gearriveerd. Problemen met de benen hadden hem doen besluiten om vandaag een alternatieve verplaatsing te doen. Zelf wil ik echter nog door, het liefst tot Nogaro. Maar net als ik de plaats verlaat begint het weer te regenen. Gelukkig sta ik bij een schuur en wacht de bui daar af. Ik besluit om Manciet als einddoel te kiezen. In een plaatselijk hotel neem ik een biertje en ga tussen de wijngaarden door naar gîte d'étape du Haget. Er is nog één plaats voor me vrij. Ik heb geluk, alleen is het vreemd dat er al een rugzak bij het vrije bed staat. Ik hoop niet dat het op problemen stuit zo meteen. Ik wacht wel af.

Wat ik ook merk is dat er hier veel muggen zijn, zou dat door de paarden komen? Voor de zekerheid rits ik de pijpen aan mijn broek en doe een paar sokken aan. Een muggenmiddel heb ik niet, of zou citroenafwasmiddel ook helpen?

20 september

Vanochtend ben ik als eerste wakker, sta ook meteen op en zet koffie. Al snel komen ook de anderen om te ontbijten.

Het weer ziet er goed uit, er hangt een beetje nevel. Dat geeft altijd leuke effecten op de planten en bloemen. Helemaal onverwacht kom ik bij een

voormalige hospitaalkerk midden in een klein bos, de nevel begint nu op te trekken. De markeerders van dit stuk zijn waarschijnlijk van mening geweest dat er ook blinden op de route zouden wandelen, want de markering is veel te groot en slordig aangebracht. Een cursus markeren zou zeker op zijn plaats zijn, maar fout lopen is hier zeker niet aan de orde.

Rond 9 uur ben ik al bij de plaats Nogaro, waar ik op een terras van een café mijn blog en foto's over de afgelopen twee dagen kan verzenden. Het belooft een heerlijke dag te worden en tegen 10 uur ga ik weer aan de wandel. Wegens herstelwerkzaamheden is de kerk van Saint Nicolas gesloten, zodoende kan ik alleen mijn indruk over het heiligdom vanaf de buitenzijde bepalen en die wijkt niet veel af van andere kerken in deze omgeving. Voorbij het dorp passeer ik eerst twee watertorens en daarna wandel ik door een groot bos. In de gids staat dat hier al zeedennen groeien en dat deze bomen in de Landes, dat verderop aan de Atlantische kust ligt, het grootste aaneengesloten bosgebied van Frankrijk vormen.

Ik tref ook foto's langs de weg van een weggelopen hond. Ik maak een foto van het beestje voor het geval ik hem onverwacht ergens zou treffen. Ik herinner me dat een Duitse wandelaarster die op de terugweg was een soortgelijke hond had, maar de datum klopt niet. Ik weet maar al te goed hoe het

voelt als je je huisdier kwijt bent.

Terwijl ik zo door het bos loop en opnieuw geniet van het vogelgezag, bedenk ik dat de romantiek van het druivenplukken totaal is verdwenen. Vroeger zag je druivenplukkers en pluksters, die de manden vulden bij de wijngaard en 's avonds na gedane arbeid gezellig een feestje bouwden met een goed glas wijn. Dat kun je nu wel vergeten. De druiven worden gerooid door tractors op hoge wielen. Machinaal worden de druiven van de planten gerukt en in grote containers naar de wijnfabriek gebracht. Daar rest alleen nog lopende band werk, voordat ze als wijn de fabriek weer verlaten. Het verschilt niet veel met onze suikerfabrieken.

Als ik in Lanne-Soubiran het kerkje passeer, belt Conny. Ze vertelt dat ze vlak voor haar examens staat. Ik hoop met haar dat het lukt om voor deze twee schriftelijke examens te slagen. Je wordt niet zomaar pedicure. Een kaarsje opsteken lukt op dat moment niet, maar ik wens haar veel succes.

Ik kies verderop voor een doorsteek via Arblade-le-Bas, om daar eventueel in een gîte te overnachten. Op de weg daar naartoe heeft iemand allerlei bankjes in elkaar getimmerd. Op een van die bankjes bij een kruising gebruik ik mijn lunch en wordt daarbij gadeslagen door een hagedis. Ik gooi allerlei lekkers voor zijn holletje, maar hij komt niet naar buiten. Wel zie ik steeds zijn snuitje om te kijken of ik er nog ben. Ik laat hem verder met rust en zet mijn tocht voort.

lets verderop, bij de plaats Arblade-le-Bas, besluit ik om toch maar door te wandelen. Ik vind er wel een heerlijk plekje in de schaduw. Prima voor een kort middagdutje.

Als ik na een klein uurtje weer verder ga, merk ik dat de zon nu

in alle hevigheid aanwezig is. Er is geen schaduw op deze weg, dus maar even op de tanden bijten. Als ik de plaats Barcelonne du Gers bereik, tref ik op het plein Alexis en nog twee Franse pelgrims die ik de afgelopen dagen regelmatig gezien heb.

Ik wandel door naar Aire sur l'Adour, waar ik een overnachting boek in hotel le Paix, een plek waar ik drie jaar terug ook heb overnacht. In de aantekeningen zie ik de aantekening 'sober' staan, maar gezellig met een kleine keuken. Nu is dat nog hetzelfde, maar er is internet bijgekomen en dat is voor mij ook een pluspunt.

Ik wandel nog even naar de kerk waar ze zo vriendelijk zijn om een stempel te voorschijn te halen. Mijn rondgang door de plaats op zoek naar een afritsbroek en sokken maat 46/47 of schoenen in die maat levert niets op. Alles eindigt hier bij maat 45. Maar om de hele dag in een lange broek te wandelen is niet aantrekkelijk. Hopelijk slaag ik daarvoor wel in St. Jean Pied de Port, waar ik een rustdag wil houden.

Ik wandel ook nog even naar de andere Pelgrimsherberg en zie daar twee van de drie dames die ik de afgelopen periode vele malen heb gezien en ook Henri en zijn maat zijn hier. Van hen verneem ik dat Corriene een dag voor ons uit wandelt, ze hebben dat gezien in berichtjes in kerken waar ze binnen zijn geweest. Minnie is vanuit Moissac terug naar huis gegaan, ze kon maar 8 dagen wandelen en had bovendien last van haar knie. Arlette moet nu ook afbreken wegens een ontstoken scheenbeen, dus worden de anderen nu opgevangen door Henri. Als ik hen vertel dat ik maar niet kan slagen om een nieuwe broek te kopen en dat er een flink gat in mijn huidige broek zit, biedt zij meteen aan om mijn broek te maken. Dus even later zit ik rustig te wachten, terwijl zij handig met naald en draad bezig is. Alle naden krijgen nu een extra versteviging.

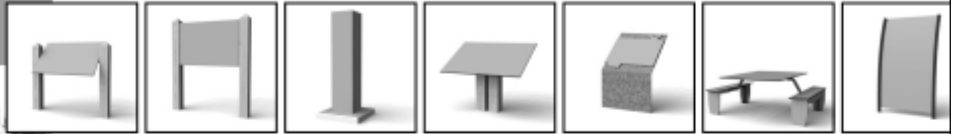
*Vrije bewerking door Ad van Asten
Naar een weblogverslag van
-Theo Tromp- (wordt vervolgd)*

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

Haus Attos Apartments und Touren

In Umhausen, Ötztal (Oostenrijk, Tirol) verhuren we 2 appartementen voor in totaal 18 personen. De appartementen zijn ruim van opzet (ieder 120 m²) en recent gerenoveerd en compleet ingericht. Door de rustige ligging zijn ze uitermate geschikt voor gezinnen en grotere groepen. Overnachten kunt u al vanaf 16 euro p.p.p.n. Tevens verzorgen we als u wilt ook het ontbijt.

Gelegen aan de dorpsrand van Umhausen met uitzicht op de omringende bergen, is Haus Attos de ideale uitvalsbasis voor zowel winter-, als zomeractiviteiten.

's Winters kunt u naast skiën in de gebieden Ötz (ski-lift 7 km) en Sölden (ski-lift 18 km) ook langlaufen, ijsklimmen, rodelen, paragliden, paardensleerijden en sneeuwschoentochten maken. De ski-bus halte bevindt zich op 200m. Ski-passen zijn ook bij ons te verkrijgen!

In de zomer kunt u vanuit Haus Attos allerlei activiteiten ondernemen en zo de ongerepte natuur gaan ontdekken. Denk hierbij aan schitterende wandelingen voor zowel de recreant als de gevorderde loper, tot aan uitdagende alpinotochten/huttentochten. Dit kunnen dagtrajecten zijn maar ook meerdaagse tochten zijn mogelijk. In overleg begeleiden we deze tochten ook. Wij verzorgen dan niet alleen de tocht maar ook het verblijf in de berghutten en het benodigde materiaal. Denk hierbij aan stijgijsers, pickel en evt. touwen. De tochten worden in overleg met u samengesteld. Daarnaast kunt u in het Ötztal diverse 'klettersteigen' beklimmen, raften, paardrijden, zwemmen, watervallen bezichtigen (grootste van Tirol), thema parken bezoeken, stedentrips maken en natuurlijk gewoon niks doen en genieten van de omgeving!

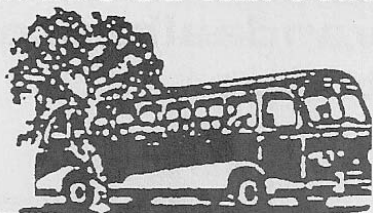
Haus Attos is niet alleen per auto/motor goed te doen (Eindhoven-Umhausen 8,5 uur), maar is met openbaar vervoer en vliegtuig (vliegveld Innsbruck 45 min) prima te bereiken. Ook zijn er tal van bergwegen en pas overgangen die met de auto en zeker de motor veel uitdaging bieden.

Voor verdere informatie kunt u contact met ons opnemen (mag in het Nederlands) dmv email: info@haus-attos.at of bellen met: **0043 5255 51203**.

Ook kunt u onze website bezoeken om daar alvast de foto's van de appartementen en de omgeving te bekijken: www.haus-attos.at

Wij, de fam. Goorman, hopen u een keer als gast in Haus Attos te mogen begroeten!

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

FORUM

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

- Workshops • Vergaderingen • Cursussen
- Evenementen • Denksporten •

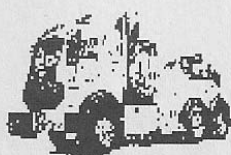
OLAT-trefpunt tijdens de 4-daagse

Voor de pensionprijzen en andere
bijzonderheden zie www.olat.nl

Reserveren door (deel-)betaling op bankrek.nr.
1579.74.154 t.n.v. Wandelsportvereniging OLAT
info: 06-12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

Autobedrijf Stienen Someren B.V.

Autobedrijf
Takel- en bergingsbedrijf
Kraanverhuur
Taxi- en autobusbedrijf
Autoschadebedrijf

5710 AB SOMEREN
Postbus 82
Boerenkamplaan 21
Telefoon : 0493 493111
Telefax : 0493 494824

ENGELAND

Hadrians Wall en Coast to Coast
South West Coast Path langs de
Zuidkust

SCHOTLAND

Kintyre Way

MALLORCA

GR 122

FRANKRIJK

Vierdaagse van Chantonnay

DUITSLAND

Hoge Rhöhnerweg en Rennsteig

TSJECHIË

Julianatocht - Reuzengebergte

NIEUW ZEELAND

Zuidereiland - Milford Track
Noordereiland - IML Rotorua

AUSTRALIË

IML Tweedagse Canberra -
Blue Mountains

JAPAN / CHINA

IML wandelingen
Excursies in Japan: Tokyo, Mount
Fuji en Yokohama
Excursies in China: Bejing, Xian en
Shanghai

Wandelweek in de Ardennen - Wandelweek Airbornepad Market Garden

**Santiago de Compostela - Engeland - Schotland - Nieuw Zeeland - Australië
Thailand - Frankrijk - Spanje - Ierland - Duitsland**

Wandelen met kleine groepen. Zie wandelreizen-programma 2012 op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp
Tel. 0495 450325